

مُرگِ مَيْنا

© بلوچی اکیڈمی کوئٹہ

(کلامِ پکیر شیرجان)

پھٹا پول : عبداللہ جان جمال الدین

مُرگِ مَيْنا	:	کتابِ عنوان
شاعری	:	کتاب و تحریر
پکیر شیرجان	:	شاعر
عبداللہ جان جمال الدین	:	پھٹا پول
پروفیسر محمد عسف بلوچ	:	پروفیسر داؤک
شہیک بلوچ	:	کپوزنگ
ڈنر بلوچ	:	ڈنر انگل
یونائیٹڈ پرنسپلز کوئٹہ	:	پرنسپل
1993	:	اولی چھاپ
2014	:	دوجی چھاپ
500	:	رائگ
100	:	نہار
کلدار	:	



بلوچی اکیڈمی کوئٹہ

ISBN: 978-969-9768-25-5

www.balochiacademy.org

Email: balochiacademy@gmail.com

یات گیری

من وئی جوانیں براہنگ دلپوچی و نای تکیں تلکار واجہ میر عبید اللہ ادرا شاہویانی
مشت وارن کر آئی منی پانزدہ سالگیں مسودہ کے کمپیر شیر جان و شعرانی و فقرات منی دست
آ درت دات۔ اگر آئی چومہ کرتیں اے کتاب چاپ نہ یوت۔ من آئی بازمشت
وارن۔ بچے ڈول اے من بلوچی و نامداریں دش نہیں تلکار و واجہ یوسف شاہویانی
مشت وارن کر آئی باززوت اے ففتر راوش نہیں و صورت دات داے کتاب راچ
والوکان تیار گرت۔ من واجہ پروفیسر میر حاصل خان و ہم بازمشت وارن کر آئی وئی
نادر ای و بادجود پاے کتاب و مقدمہ بے نہیں گرت۔

نامدات

چاگئے و شکر گالیں
شاعرانی
نام
۶

عبداللہ جان بخاری
C-30 یونیورسٹی کالونی کوئٹہ
۱۹۹۳ء ۲۳ مئی

لڑکا

چھار

نوکے، شہر، چہ دو نیم یا سے ۳ میل دور روکھتی زربار، نیمگ، چہ میان
استانی دگ آر-سی-ڈی (R.C.D) روڈ، جنہیں پلو، زیارت دشیرہ، ہلک انت۔
اے کبیر شیرجان، پس و پیدو کی تیں دوار انت۔ نوکے، پلو بزان، مجھانی سلسلہ ہے
ہلک، نزیک، سیدیت دنیام درگ کنت۔ دگ (آر-سی-ڈی) روڈ چہ ہے نیام
درگ، شول کنان، دیم، میان استانی مکان و یورپ، تچان، روت۔ چہ ہے نیام
درگ، سے ۳ کھن (کاربن) ہم گوزن کر نوکے، کوچک، مزین، بہرے سیر آپ
بیت۔ چاۓ جاگ، دور روکھتی نیمگ، نہ زین، و سہریں ریکانی زندگانی (ریک،
مجھانی)، دگ ریسکے (سلسلے یے) بنا بیت۔ ہے ڈول، زیارت دشیرہ، ہلک، نزیک
، روڈ، جنہیں دست، پلو، بوز، بی، بجوڑے، آئی بزرگ، لگد کے آئی سرہ لکڑا چک
انت، لکڑا نی سرہ پتوں بسخت۔ ہے ذرشن از باب زیارت دشیرہ انت۔ تندی
مہلوک گیشتر جنہیں آدم پر زیارت، کائینت، لکڑا ان چڑھنہت، گوندھنہت پر وی مقصد و
غراواں پر زہگانی نادر اہیاں اے نابرائیں نا سر پدیں بڑاگ دھالوشت۔ زیارت دشیرہ
ہلک، نام ہے سوب، پر بوتہ و کبیر شیرجان ہے ہلک، جامندا انت۔
زیارت دشیرہ، ہلک، زرباری نیمگ، نوکے، کوچک، سیاہیں ڈل انت۔

9	1۔ ہجارت
13	2۔ کبیر شیرجان، شاعری
24	3۔ مرگ بینا
27	4۔ کیگد، سلی
32	5۔ کسان زاتیں پری
34	6۔ زمانے بند کھٹ تو دال
38	7۔ خداوند، کشمکش زاری
41	8۔ رنگ رنگ، شہر (میر خان نوشیروانی، دزگیری)
45	9۔ سروار یعقوب خان، کوش
49	10۔ شاغاسی مولا داد
55	11۔ سروار حیم خان پارسی
64	12۔ میر حیم داولانگو
69	13۔ رب کریم ساز
77	14۔ راست، دروگ لی ملام
82	15۔ پخت
84	16۔ ہجارت

اے درستیں حالاں چہ سہرا بہت کر نوٹکے و کوچک رہیدگی کوچک و بخجا ہے بوت۔ بلے مارا گول مکیر شیرجان کارانت۔ اور جرم پکت و پھر انست کر نوٹکے و کوچک وہ ہر قیم و نامی تک انسان ودی گرت۔ کہ چہ آہن نای تک شاعر بوٹگ انت۔ رجی بھاوم، سیدہ یاسمن، حیات خان، شفیح خان، قصر خان، شیرجان ورنہ بلوچی لبرانک و شاعری وہ شروکین نام گل خان نصیر و آزادت جمال الدینی انت۔ باریں دگہ چنت اے ملگز ار ودی پکفت۔

گوہفت مانداہیانی سے بہرانت۔ یک بھرے پندرائی و چھال انت۔ یئے شہ ملگور عیسیٰ وہ آخت و باقی شہ میلمند وہ کوچک بزاں کرم سیل (سیستان) وہ آخت۔ مکیر شیرجان چہ ہے گلڈی بھرہ بوت۔ مکیر شیرجان وہ بُن بیڑک وہ دروشنی وہ مکیری وہ راہپند گپتہ وزیارت و شکیر وہ مجاور بوت۔ پہشا اے کھول وہ کمیر وہ لقب گوں نام وہ ہورانت۔ مکیری وہ ابیداے کھول وہ یک خاصیتے شاہزادی نوت۔ مکیر شیرجان وہ پس مکیر ملک جان وہ شاعری گرت۔ پیر ک مکیر رحمان شاہ شاہزادی گرت۔ وہ شیرجان وہ فتح ملک شاہ کہ من وہ آزاد ہستگت ہم شاہزادی وہ تندہ را وہشتگتی مکیر شیرجان وہ فتح مکیر ملک شاہ وہ یک شیرزے بلوچی لی مانہتاک کراچی وہ جولائی ۱۹۵۷ء وہ چاپ بوت۔ مکیر شیرجان یک رکھنیں تینیں ورنائیے ات۔ آئی مکیری ہم نہ گرت۔ بس آئی دو مستریں ٹھفل بونگفت، شاعری و فکار۔

مکیر شیرجان وہ زندہ انجام ہم عجیں رنگے وہ نوت۔ قشہ چوش انت۔ کہ مر وہ جان چہ اندازگ وہ مقتاد سال ساری وہ، مردمانی گوٹک وہ آ وہدہ اے۔ ذی نای تک پرگی یے کہ چاگئے وہ پلیٹکل ایجنت ات۔ شیرجان بھروچی ڈول وہ صحب وہ مہال نوک جوہ پہنکار وہ شنگت۔ ہے ڈول وہ آئی بر اہنگ سردار مہر اللہ جمال الدینی ہم پہنکار وہ شوئی ات۔ نوک جو پہنکار وہ شنگت۔ چہ پہنکار وہ دوئیں بر اہنگ گوں یک و دگر وہ او شاہ ہستگت۔ وہ

کوئی زاہدان وہ ریل وہ لین (LINE) چہ ہے ڈول وہ گوزیت۔ دہدے ہے لین وہ سراء ریل گاڑی گوزیت دیکم پہ زاہدان یا چہ زاہدان وہ دیکم پہ کوئی شوں کنان و غوکار جنان بہت وکش و گوراء ہے تو اریں چاگردہ توک وہ بھجگ و لرزگے ودی کست۔ ریل وہ دگ وہ چہ آ دیکم زر باری پلوٹ نوٹکے وہ پیدا اوریں دراج کٹھی مات کوہ وہ بزرگ حصار انت۔ نیام وہ نیلیں کوچک انت نوٹکے وہ۔

ہے وہ نیں زید و زیبا نکیں کوچک وہ منے نای تک شاعر شیرجان وہ ودی ورنائی گواز ہست۔

مکیر شیرجان اصل وہ چہ مانداہیانی ملت وہ ات کر نوٹکے وہ کوچک وہ کھن تریں ملت لیگک بہت۔ بازانی گپت وہ اصل وہ چہ بلوچستان وہ کھن تریں لکان نجماری مسکفت۔ قسمی روانج وہ گوں جمال الدینیاں مرد بھر شریک انت و غم و شادہ وہ ہم گوہیاں ہوار انت۔ روایت ایش ہم است کر نوٹکے وہ کوچک وہ سری و اوند مانداہی بونگفت، اے وہ مگ وہ ایشانی جو دیتا پ بونگفت وہ باگک وہ ایشانی قلات وہ کھنیں نشان وہ نگفت بزرگی دیوالانی صورت وہ ودی ہبت۔ رنہ جمال الدینی، باونی ورنہ ذگر میں گل نوٹکے وہ کوچک وہ آباد بونگفت۔

نوٹکے انسانانی باز کھنیں دوار جا ہے کہ اودا بلوچستان وہ دگہ ہندانی ڈول وہ بازیں دمب و نشان چوک که گوریست، گورانی قبرستان، قلاتانی نشان ہنگے استنت۔ جمال الدینی ہنگ وہ پشتی نیمک وہ ماہ گنبد و زر بارہ وہ مرنیں دمب وہ ہے بلوانی تھا بازیں جا گک ہے گواہی وہ دینت کہ ایہا باز کھنیں زمانگ وہ انسان جاہ مدد بونگت انت۔ دت پولیٹکل ایجنت وہ بنگلہ وہ کوہ ک ایش وہ سکی قلات گو شنگت چہ ہے کوہیں نشان انت۔ پرگی سوادیاں ہم وہی بھٹاکاں نوٹکے وہ کھنیں دبا عہدی انسانی آپا تیانی ہند گوشت۔

پکیر شیرجان، شاعری

پکیر شیرجان تو نزدی سدی جیسوی، شریں بلوچی شاعر و شتر جنو کے بوتگ بلکن اے پکشین ہمازی و پہلوانے دی بوتگ۔ شتر جن، من پکیشا گھنیں کہ آئے ایوک، همرو کال پر بھک بلکہ وقی شر ان گوں وشیں مجھے، گوں ساز و آواز، گھنگ۔ پہلوان و ہمازی پکیشا گھنیں ہے کہ گوں وقی گلریں بیل، و اسلامان سخ و سوگانیں اسپاں سوار بلوچ راج، الک و پاران و شاران و میکان محول و دیوان کنگ و گھنگ، آئی وڑ، آئی نج پکیر لنگ جان آم شتر جن و ہمازی یے (مطرب و گویا) ات۔

پکیر شیرجان شہ خید زیارت دشکیر، پکیر و مجاہدان بوتگ۔ اے خید بزاں دشکیر، زیارت جاہ ماں نوکے دمگ، انت و نوکے، شار و بازار، کاس، شش میں ڈور ماں دو سے نای کوہانی دامان، انت۔ آئی روکھی کتب، پڑو، نوکے، بیسن (رہلوے اشیش) انت۔ پکیر شیرجان، پیدا ہشت و مرک، روچ پڑ را، انت۔ البت آئی شتر ان درا بیت کہ آس ردار علم خان، ہادی خشانی، آئی نج سردار رحیم خان، گازی، کہ ہر دو نوکلی، تندوک انت، دورو باریگ دیستگ بلکہ سردار رحیم خان، گازی، مرک، مرد آئی براں میر دینار خان، کالا ہمی، رحیم خان، نج غوث جان، ستار بندی، آم دیستگ۔ اے دور، نوکے نیابت گوں چاگئے نیابت، ہور یک نیابتے بزاں خلکے چاگئے، نام، اگر ز، جوڑ لنگ کہ آئی پیشکل اسجنت لفشن ویر WARE بوتگ۔ ایمان آبید مسکھر،

و ش کھنچ، مشغول انت۔ سردار مہر اللہ خان، دو قلی نیں ٹوپ کے گھنگ ہم واشت پر ات۔ ناگمان، آئی دست پر گھنگ، اڑت دپا گھنگ پلے بوت ٹوپ، آج برت۔ ٹوپ، ڈپ جھل ات، شیر جان، پادانی نیگ، آت۔ پتیاں شیر جان، پادان گپت د شیر جان سکت پتیاں بوت۔ شیر جان، ہسپتال، نوکے، پازار، رسینگ بوت۔ بلے تنا وہ، ہون باز ٹھنگت، ڈاکڑ، وقی، وس گرت بلے شیر جان، چھ موت، ڈپ، نج، گپت، گرت۔ ہے وہ، نوکے، پازار، کہ روچ، گیشتر نوکے، مزن، و کسان، نج انت۔ ہسپتال، رستخت کہ شیر جان، گھنڈت۔ شیر جان نای نیں مردے ات، وہر کس آمرا رافت آئی اے حالت، درستان، ملور گرت۔ گیشتر آئی ہکاری نیں دوست و شپ، روچ، دیوانانی باسک چوک نوکے، زرگر عطا محمد محمد عز کہ شیر جان، شعران آئی حوال استخت، نج، آختخت۔ سردار مہر اللہ خان، جمال الدین آئی تر و ن، نلخت، میر موی خان، جمال الدین، اہم۔ وہ یک شیر جان، شہ بے سائی، سما گرت، سردار، محنت گرت، شیر جان منازان، نے؟ آئی ہندت، وچڑک گرت، مردم چوں وقی کو شوک (قات)، ران راحت لی لی۔ سردار، چ آئی اے جھر، نوچا بوت۔ شیر جان سر پنڈ بوت دپا گوشی، سردار من گوں، تھلہ (مسخر)، کھنیں، منی مرک (اگر فرن)، ناگت، مرکے لی لی۔ چد و رند شیر جان، نج اے دنیا، وقی، ہم نڈگرت۔

اے حساب، معلوم، پنچش بیت کہ شیر جان پر مغل جل ۲۰ سال، وہی، رنگت۔ وہی درنائی دوڑ، میران بوتگت۔

عبداللہ خان جمال الدین

الک، سرگفت۔ آہرا دو از ده میل پنڈ جنگی آت تاکن کشکر نای مرگانی آختن، پیش بزان رو بکت، پیش احمدوال، گور و گیگ، سیاپ نای پچک وجود سر بیت او ده سر بوت، گذگانی تا ہو چکے بست لشت۔ ہر دیکھ کشکر نای آختن، وہد سرہ رست۔ یک مردے بلے بوت آمودہ چک و بیک آحت و اوشنات۔ رحیم خان آہرا منٹ گرت کہ قظر ہے گوئیں و تارا چیر ہدتے۔ یا کئے دور برو، بلے آمردے نادان، فرین گپت و نوک اثر د گرتنت بلکن بدکلائی گرت۔ رحیم خان ولی تو چک، ایکت و گوں آتی ذگلاک بوت۔ اے درگت، مردہ سه چار سنگت رستنت و گوں میل داس ولٹ و سنگ واجک، ہونان چڈ گرتنت۔ انوں آتی "مردی توکل ولی ولی، چکاس، وہد آحت رست۔ آج سعیدت یا آوانی دست و پادان پکھیت و پکھیت، واچہ لانگومنا پکھل کن من جھے جنگ... لکھ چوش آ ذورہ پونز بھوی اشمار بوت۔ رحیم خان مردکاہی کنان و میڑپناں، ولی دارہ سبیران، و تارا تو پکت، پونیک، بیت و سرگرت و انگریزی بیل، وردہ، بخن یا برجت ملی، تیرے و دگر جستنت۔ آتی کلک، وندام نہ جست تاکن مردہ کوش بیگواہ بیت۔ بیت علی محمد انگلزی بادی اشتر، سوار کیت و آترا کر دکالی بزان برآ ہوئی زوان، کھیت۔ تسوپ کنٹت نے انوں پیا سوار نو بروں ولی۔ انجو انگلزی مال لوگ و گسان رختانی بلوپی، جبر کنٹت زانین شاعر آتی دپ، چوں کروی گال آرٹک بلکن علی محمد، چند، ماتی زبان کر دکالی بزان کوتگ۔ انجو رختکانی قمن، بازیں رختانی ماتی زبان گردی بزان برآ ہوئی انت چوش ک کھنگکی، کچک، ندوکیں بلهانی اور یگستان و سوراگ، رختانی بزان رکھانی دو دگر انجھن۔

سردار رحیم خان غازی، دوئی مرداریں کارا میش بوت۔ کنوکے، ڈاک نای ڈگار و شورا وک، سیم سرہ بلندوال، مسوري زنی، وزینان گوں بڑپکنی اوگانان جیڑھے پاد آحت۔ بڑچ، نامداریں سرو کے سندھان پدل زنی آت۔ ۱۸۸۳ء عیسوی، پدل زنی

سردار رحیم داد و زہری، سردار امیر رسول بخش زرکزی، و جمال الدان، مینگلانی سردار نور الدین دویم دگہ باز اتی نامان کاریت۔ امیرگ، شورا وک، یک بڑچ اوگان سردار سندھان، نام، گیرت۔ چوکش شیر جان، شاعری بلوچانی یک تاریخی رکارڈے آم آست۔ اے وڑ جمل، آتی شاعری، مادو میش و ندان پارو بانگ کننا

۱۔ جنگی شاعری ۲۔ عشقیہ شاعری

اول آتی جنگی شاعری بزان جیڑھ و جبال، دراجی ڈکت و دیلانی شاعری ک کوئیں روایی بلوچی وڑ و داج راست۔ شاعر ہرچی گندیت و اہلکنیت باز پہ سدک و راستی ماں ولی شتران پیش داریت۔ البت شاعر چ راج و السن، جتا و گتگاگ نہ انت پکیشکا آلسن، واہگ، ولٹ و مراد، وارمانانی درشان کنوک راست۔ اگر یک سردارے، کارو کروان، السن ساڑا بیت یا ڈوباریت، پسند کنٹت یا ناپسند کنٹت، شاعر گوں آوان گون انت۔ مثال، پکشین حاران، سردار امیر جان، یا گی بوج و پها گوں انگریز، جنگ، سقی و گلوری، بلوچ استمان جمل جت و بد گشت و انگریز افسر و رہ بہادری، ساڑا بیت و ناز، ہنٹت پکیشکا شاعر دی انجو گشیت: سردار رحیم خان غازی ولی سیار رحمل خان، کمائی جبرے، سرہ، آسید، شپ، گشیت۔ مہلوک ایشرا ناپسند کر کنٹت پکیشکا شاعر آم گشی کر راستیں دست، بوجنگ بے عقلی انت۔ مرگانی یاں دیگ، لانگو بلوچے، لکنگ شتریں کردارے نہ انت۔ بلے بلوچ راج، "مردی توکل ولی، چکاسک، وردہ، شریگ بوت۔ اگر سردار مل خان، بہادریں بچ ہونان چڈ سعیدت پہا ہولو و ہندگ بوت۔

ڈکاری، جندو ولی، واری، گیشتر زانت، داگن کئے آتی واری کلھی، کست و کارہ، یک چلے، چوپاہ بیت گلہ اے جبر آہرا سک توریت و آپر دیں دل، گال کاریت و چلکد اریت۔ گوں واچہ رحیم خان، انجو بوت۔ آشپ، گلڈی پاس، چما چپی چو ولی

پسندیں مزدود دل، پرگی سامرائج و خلاف کیہا گیکے مان آت۔ اے لڑا، سردار یعقوب خان تو شیر وانی، سردار خان محمد زرک زنی، سردار نور الدین مینگل، سردار شہباز خان گرگناڑی و سردار خیر بیک مری دو گھے بازیانی نام کا یہت کہ آوان یئے سردار رحیم خان غازی آت۔ آنے ۱۹۱۲ء حیسوی، گول چار سد لوگ دگسان چہ نوکے پہ او گانستان لہت۔ آنے سرچار بو جوڑ، اگریزی، پوچی اشتر و مڈی بر تنت۔ لیون چہاڑ و سوہنست۔ نوکے نیس، پہنچار کنان، ریل گاڑی، پر و شنعت دو اگریز، کھنعت دیئے پہنچا بوت بلے جست۔ نوکے، ابید ملن، داھروال، دمکان اگریز انی رسد و اشتران بر تنت و چہاڑ و سوہنست۔ نوکے ریگستان، اگریزی پوچ و گھوڑو، سرگروان گرتنت و رکھنعت پہنچیکے بلد انت و دوی ایشانی سرگرگ، حال آوان رست۔ اگریز سامرائج نیٹ او گانستان، پادشاہ امیر عبدالرحمن، اے جاوران سکی و سر پہ گرت۔ امیر عبدالرحمن وقی قندھار، والی، پرمان دات۔ نیٹ سردار رحیم خان، گول دگھے چار سد لوگان پہ قندھار بر تنت۔ اوال آوان مہمان دات۔ پڑھ پ دانتن بلے رند، سردار و آنی براں میر دینار خان، بندی کرتنت۔ پلوچ دلپوش پوتنت و ہر لوگ دگس لڈان، نوکے آختنت۔ اگریز ام آوان پچھی نکوشت۔ سردار رحیم خان رند، پلے دیگ بوت بلے آنی پچ نزور بواں بوتنت۔ نیٹ روپے چے قندھار پ نوکے رست و اپنی سن نای اگریز پوچیکل، دیما سلاح دور دات۔ اگریزی سرکار آہرا بہ کوئی برت سردار انی جرگہ، دیما پیش گرت۔ اگریز، اشارہ، سردار انی جرگہ آہرا گیست ہزار کلدار، ڈاٹ پر کنگ، پرمان دات۔ سردار رحیم خان گمان، ۱۹۲۰ء زوال بوت و آنی پچ غوث جان تابود و لاولد، وقی پت، مال دیمراٹ چٹ کنان، نیز کاری، خرت۔ واجہ شیرجان، شتران درا نیت کہ آ سردار رحیم خان، مرک، رندام زندگ و ذراہ آت۔

واجہ پکیزہ شیرجان حاران ریاست، حاکم سردار یعقوب خان تو شیر وانی، دور ہم

بڑیچانی سردار بوت۔ گمان، شیخ زنی، لکت، سردار آت، پیش نامداریں بڑیچ سرچار شہباز خان شیخ زنی بدل زنی، سردار آت و لے دمبر و ۱۸۷۴ء میسوی، مسجد سندھیکن، پرمان و رند، یک اگریزی پوچے کرشل لی، او، ڈیوک، سر دکی، نوکی، رہ، شورا وک، دیم گرت۔ کاس، سد بڑیچ او گان جنگ، سرکن بستنت، دیس بیوٹ، زیارت، گور و گیک، سنگر بستنت۔ اگریزی گھوڑو، جلوگیر مسخر ہمفرے آت۔ اگریزی گھوڑو جلو گرت و اولیں ڈیک، او گان درست جستنت بلے شہباز خان وقی ریش، مٹت، گپت، دعشت، اے ریش، زال، دیم بارت، نکنیں تاکن، ہوناں چڑھیت۔ نیٹ شہید بوت۔ انون نہ ایوک، شورا وک، او گان جنین، وزال بول بلکن نوکے، بلوچ زالکار وقی زال بولی چاپ، آنی لیو، جننت۔ گپت، گونڈیں ایش کے سندھان، لشکر، سردار رحیم خان پروش دات۔ رند، ہر دن، سندھان آنی کاس گیست پلانڈی اشتر برت و ڈاہبر آحت و ڈاہ، آورت۔ الک، مولیک، زاگ، کس، نات۔ سردار رحیم خان وقی گلام ڈاہو، ٹشت، "گورس، تازی، زین کن زوت کن لی لی و ت سلاح پوشت و سوار بوت۔ او گان بلوچ، سیم، آوان ریست دیم، اش اسپ داشت، ٹشت۔ "ملک د مالان و اچھے است؟"

سندھان و تارادیم، گرت و ٹشت، "گواہی، ملہاریں، و اچھے نے سردار منا جی اشتر انی گذر دات من جی، "مزدی توکل لی لی، چارگ، چکاسگ لوبت۔ بے ھک جی بہادری ستا کر زیت۔ مروچی، رند می، وقی صل، ونگتی بیت۔ نون دل، جم کن برو منی مردم جی اشتر ان کا نت سرکنست۔" سردار رحیم خان سوب گرت و آحت۔

سردار رحیم خان بادی، رخکانی، دور، یک پتو، ہندو سند، سیم سران آ جوی چول، چلکان انت دوی پتو، عثمانی سلطنت، سر، ہر گان ارش، والکار و ترک، و گردانی سرچاری، احوال بلوچستان، سر بواں انت۔ پہنچ کا اے دور، ہر مزادار و ملکدار و آ جو

جمیل و برتنت۔

پکیر شیر جان ۱۹۱۶ء حیسوی ۽ یک واکہ و ویل ۽ سوچے دفت و گھیت کے خالصاپ (میر محمود خان دیکم) حاکم ریاستی بلوچستان میر محمد ادفغان لانگو ۽ سردار نور الدین مینگل ۽ دزگیر کنگ ۽ پر جھالاوان دیکم دفت و آ سردار نور الدین ۽ چوہید کنت و دزگیر کنت په گلات کاریت۔ ادا شاعر کئے رو دارت په چیکہ سردار نور الدین ۽ دزگیر کنگ ۽ سریم نای او رائنت۔ سردار نور الدین ۽ یا گی گری و بندگری ۽ واکہ و ویلان یک انگریز امام وہاں چوش دشت۔

۱۹۱۷ء حیسوی ۽ عثمانی ترکانی چہار ۽ پله مرزا کنوکان و پر گی سامراج ۽ گول ڻ یک و روکان دگران آبید سردار خان محمد زرگزی و سردار نور الدین مینگل و سردار شہپاز خان گرگناڑی و سردار رسول نکش ساسولی پیش پیش انتت۔ خان صاحب وقی باز بلوچ سرداران خان محمد ۽ جنگ ۽ دیکم دات و انگریزی پونج کرنی ڏیو ۽ سروکی ۽ آوانی گنگ بوت۔ کرنی ڏیو خان محمد ۽ براس نوروز خان ۽ موک و ملام دات نوروز خان ۲۳ / ۱ اگست ۱۹۱۵ء حیسوی ۽ چہار ماں شف ۽ وقی براس ۽ واب ۽ تیرے جت وجست وشت شومن انگریز ۽ ڈیرو ۽ سر بوت البت رہ ۽ الشی شاعر آہرا ہنام گرتنت و خان محمد شہید ۽ ناز ہنعت۔ نون انگریز سامراج سردار نور الدین ۽ رندہ کپتنت و ۲۳ / مارچ ۱۹۱۶ء یک پوچے چہ گلات رای گوت۔ اود ۽ بلوچانی لشکر سردار نور الدین غازی ۽ سروکی ۽ ڈزہورک و بے سلاح ٿی انتت۔ آوان ۽ حال رسٹ کہ بہپور و گس ۽ ترک و جرمانی نما ہندگ ساڑی آنٹ و سلاح و سامان جنگ باز دارت۔ گس ۽ سید گل باشا و بہپور و سردار بہرام خان بارا نزی ٻلوچ آم آوان گنگ ۽ سید گل دات۔ سردار نور الدین و سردار شہپاز خان گول گیست و سرچاران دیکم په ایرانی بلوچستان سرگپتت۔ بلوچانی دگه سرچار سردار رسول بھک ساسولی ۽ سروکی ۽ دو اخزوہ اپنی ۱۹۱۶ء حیسوی ۽ وقی

دیستگ۔ واجہ یعقوب خان نواب نوروز خان نوشیروانی (پیدا ہشت ۱۸۵۹ء مرك ۱۹۰۹ء) ۾ مژین مزاداریں ٿی ٿا۔ آ وقی پر گرک سردار آ رات خان غازی (۱۸۷۴ء ۱۸۸۸ء) ۽ وڈا آجو پندیں مردے ات اوا انگریز ۽ گلائی و سامرائی چال بازی آ هرا نادش انتت۔ پکیشا پر گلی ھم آئی لفک و پگرہ انتت ۱۹۱۶ء حیسوی ۽ انگریز آ هرا یک وار دگه وقی جاں ٿھا آرگ ۽ کو ڪھنے گرتنت۔

آ سرداران دیکم داتنت ٻلے واجہ یعقوب خان دام ٿند آحت۔ نیٹ انگریز آئی ناکو ۾ موک و ملام داتنت۔ آئی ناکو امیر خان انگریز ۽ پگزیر بوت و ہزار غرادریں یعقوب جانا ۽ کشار ہیت۔ انگریز امیر خان ۽ حاران ۽ حاکم کرتنت ٻلے یعقوب خان شہید ۽ ڌیچ حبیب اللہ خان جست سردار خان محمد زرگز ڪری و سردار نور الدین مینگل ۽ پا ہو بوت۔ انگریز ہیت وقی پالیسی بدلتیت و حبیب اللہ کو سلسلہ بوت۔ امیر خان وقی مردمان گورت و نو ھکے ۽ راه ۽ دیکم پا او گستان سرگپت۔ اے زمانگ ۽ نو ھکے و چا گئے ۽ پلیٹکل یک دلیریں انگریز کپتان ویس و تیرات۔ کپتان ویر اولی دار نومبر ۱۸۹۲ء ۽ بگرن آکست ۱۹۰۰ء حیسوی ۽ نو ھکے ۽ پلیٹکل ایجتہ بوت۔ رندہ ٻدل بوت۔ رندہ ستمبر ۱۹۰۲ء بگرن جنوری ۱۹۰۳ء حیسوی پدی نو ھکے چا گئے ۽ پلیٹکل بوت۔ گمان ۽ یک دار دگه نو ھکے چا گئے ۽ پلیٹکل۔ سکی وار امیش ات کے حاران ۽ یا گی سردار امیر خان نوشیروانی ۽ دزگیر گرت۔ امیر خان گول وقی مردمان چھ حاران په چکن آحت و کپتان ویر آئی راه ۽ انکین ۽ بست دوت گول دو لیو ڀز ۽ سپاہیاں دیبا سرگپت تانکن چاری بیت۔ ناگت گول امیر خان ۽ دچار وارث ۽ وقی اسپ ۽ ارجمند دا امیر خان ۽ ھلکت۔ امیر خان ۽ سٹ و ھوا ۽ اشت و سلاح دور دات و دزگیر کنگ بوت۔ بلوچ ویر ۽ بھا دری ۽ ناز ہنعت۔ اچوکہ شاعر شیر جان گھیت و امیر خان ۽ ڈوباریت۔ اگن ویر ۽ بھجن یا شہید ہوتیں ته آئی نام و شام بوت ٻلے بلوچ راج ۽ ہنام بوت۔ آہرا حیدر آ پا دسته ۽

حال رسست کرئیل ڈیو تاکہ بندی گرت و سرداران ہر گلٹھ دیم دات۔ میرنواب خان موسیانی میر حمید اولانگو و میر شفیع محمد مردوی مینگل ڈو ڈو پو دیم دات۔ تاکن نورا و سنتان اش راہ مددت دے تو رامینگل و سنتش یک ڈیک ڈڑے سردار نور الدین ڈو ڈو پندیکا بدھالیں مردمان و تاراس کرتت۔ کرئیل ڈیو لیویز و سنتگ آم نال ڈو ڈو پو دیم دات۔ رجم دادشاہی زی مینگل آم آئی گک بوت۔ چہ مند کران، کران لیویز لفظت محمد حیم زگر مینگل، سروکی، آوانی رندا آت۔ سردار نور الدین ہر دیکا چ نال، گوست، کرئیل ڈیو آم آئی پو ڈپت و آہرا بیرتت۔ سردار نور الدین و تی باز سنتان جر دڑت و سلاح دور دات۔ البت تو رامینگل ڈرشت و سلاح دود رن دات۔ سردار نور الدین مینگل، سردار شہباز خان گرگناڑی، سردار پہاڑ خان ساسوی و فازی سلیمان گرگناڑی و خان محمد گرگناڑی، گوں سد، گیش سرچاران یک سال، گرتنا گیست و دو سال، قید، سزارست۔ اولی سد سرچار سرداران ہجدہ ستمبر ۱۹۱۶ء، ہی سی سال، سنتی قید و بند، سزارست۔ رندا کم کرتت۔ ستمبر ۱۹۱۶ء، نور الدین مینگل آم گرگ بوت و اگریز آہرا باز پہیدادی پہشان، شہید کرتت۔

میر حمید اولانگو یک ڈلو چنید و بھا گیہ دمالوندین مردے آت۔ مدام نو ٹکے آحت و شت۔ غنی و داتارے دی آت۔ پہبشا بازیکا زرزوالی، سبب، گلڈی روچان نیز کار بوت۔ اول سرہ نو ٹکے، سردار و میر یک ٹیکل، سہ چار لوگان میسانی داتنت دے رندا، مہانداری کم بواں، غفت۔ میر حمید اولانگو بلوچ مان میگنجھ، تیر جنت کھفت۔ میر حمید اولانگو کرئیل ڈیو، آری آپریشن، بزان، پوچی کارواہیان لی لی کمک داعلت۔ البت پکیر شیرجان، اے ٹکنگ از دانت کسردار نور الدین مینگل و ہمراہ اش آئی دیم، سلاح دور داتنت۔

پکیر شیرجان، شاعری، دوی بہر عشقیہ شاعری انت۔ حدائی دا ٹکنیں شاعری،

سرگرمیاں بنا کرتنت و اگریز، رسدو چھاڑوان لمحنت دین داتنت۔ سی ستمبر ۱۹۱۶ء میسوی یک اگریز پوچے کرئیل ڈیو، سروکی، چہ قلات سرگپت۔ اگریز آم لا کوریان، بگرتن ڈو ڈو سارو نہ ہول و پلار کرتنت۔ و پائزک بلوجان نا حق بندی کرتنت لوگان سو حکمت و لکھمال کرتنت بلے غازی مجاهدی سونج، کتے نہ دات۔ خان صاحب سرداران، سرداران چہ میر شادی خان، بھکڑتی، ڈیم دات و کران لیویز، یک دسکے رسالدار نی، بھک بھکڑتی، و کان، آئی گک گرت۔ بھالا و ان، باز سردار آم کرئیل ڈیو، گک بوتن۔ لیویز، یک دسکے رسالدار ظلام نی، گرد، سروکی، ڈو ڈو ساری آت۔ کرئیل ڈیو، گک یک پوچے کپتان ایڈرنس، سروکی، ہبب کوہان گواہرام رندا، الک، لکھمال کنگ، ڈیم دات۔ اگریز پوچ و لیویز سوب، جماچی رحکت و گواہرام و حسن ولال محمد رندا، شہید کرتنت و آوانی زاگ، وزابول آم پی بونت۔ کپتان ایڈرنس و تی دل، سارت گرت و قون گھاڑی میخنگانی الک، بیدار کنگ، ہبب، کوہ، ڈیم گرت۔ دے تو رامینگل و خان محمد گرگناڑی گوں گیست سرچاران آئی راہ بست۔ نورا و خان محمد، یک یک راپل گون انت و گر ڈرست رگدار و لاری دزم و اسپر انت۔ بلومی تو پک کار دا داتنت و ڈرست زحم و ستان شہید بونت البت نورا خان محمد اگریز ان تیرانی گواہی کرتنت۔ کپتان ایڈرنس، لفظت پار گیٹر، گھوڑو، یک جحدار و دگ، بازیک لگک و لفظت کلھنیل و دگ لہتیں پیچی و سر ڈھور بونت۔ نورا گون خان محمد درشت پہچیکہ تیر اش بلاس بونت۔ لفظن کلھنیل، بدیں جاور کرئیل ڈیو، مال، دہیر، ہندو جا، ۲۵ جون ۱۹۱۶ء رسست۔ کرئیل چ تھر، جنہت و بلوجانی سرہ پہیدادی کرت و میر و سردار و پکریز ان آم چانہٹ جت۔ دوی پو، سرداران، بلوق آم یاگی الک آجو پسندانی سرہ پہیداد کرتنت و باز پیچے شہید گرتنت۔ اے درگت، سردار نور الدین و ہمراہ اش نا امیت پہی آحتنت۔ سہ اگسٹ ۱۹۱۶ء، کرئیل ڈیو، آوانی بھالا و ان، سم سران سریو گک،

کل دشیر گئیں جڑ و پچاں جو زمینیں پیزم، درد یاد رز بزاں پالونک و رگ، چارتاں گک و
ایکر بزاں زرمب و تانق و رز، تو ہو بزاں پاساں یا چوکیدار، پڑک بزاں مزئیں لوئی سرخی
بزاں سرخندیں اسپ و دگ کا نجیں کہ آوانی ادا آرگ دراج بیت۔

بلوچی دیوان اے سو گوئیں ہاسک واجہ پر فیض عبداللہ جان جمال الدین ۱۹۵۲ء
درگت ایضاںی کھنک و ٹھنکنگ و جل کنگ اماواری کھنک کہ آہرا ایوک ااما
دور اے لوزاگی گل بزاں بلوچی دیوان اے ہاسک شنزانت کنت۔ من آزمانگ تو نہکے
اسکول وانگ اشناں و برے برے گوں وقی مارٹیں پت و نا کونصیر ٹھنچی اے آوانی
دیواجہ شتن۔ اے دیواجہ یک بقال و دکان بالا حانگ اے آت۔ آزمانگ شیپ
رکارڈر اے آسراتی نیست آت۔ واجہ نا کونصیر و آزادت جمال الدین واجہ عبداللہ جان و دگہ
ہاسک بلوچی بتل ووساہت و کشو و کسانک و آزمانگ و شتر ٹھنکان انت۔ سرکار و
پتو اے آوانی گک اے پدل اے پند بجاہ قش دارگ بوئنت و آوانی دیوان اے آہوکان
ترسخت دلے اے سفت و مڑا و اچک داری و لفڑی ٹھنچی اے بلوچی زبان و پدمت و پد
ش کنہتنت۔ مردوچی آوانی واری و کارو کرداںی کئیں مذے ہے ٹھنچے دیکم اے انت۔ بوائت و
بزاںت بن ا

شیعے حیر لٹوک:

پروفسر میر حاقل میٹل بلوج

بلوچستان ز احتجاج، کوئٹہ

۱۹۹۳ء/ستی ۲۸

ہور آہرا بلوچی کال لوزانی مذہبیے گون انت او اے مذہبی آئی شاعری و شروعک و
یمنادار اگر تگ۔ بلوچی زوان و زگریں لوز و گالان آبیدہ اردو و پارسی و گردی و کڑوے کال
کاریت۔ سہت وزیرانی روء کڑی و گوگ و دہڑی بھنک و مکت و پیٹک شمشک و
گست و پلود چلو و پالنک و پادنک ٹلک و پور و کنیار و کنک و طوق و مودی و دگہ پازیں
لوز و گال کاریت۔ و شبودانی روء مسک و میلب و زباد و امبر و چمپر و چھڑ و چوہہ و عطر و
قطر و لونک و ہمیر و دوب و دگہ پازیے۔ آئی مثال ام بے مث انت چوش کہ کاپوری
اسپیت چوتا جگیں شیرہ پتک، کسان انتیں پری اے پیاپیں (کب درک) اگرین و روانج
کچنگیں گال ام کاریت۔ کوئیں شاعران مٹلا پازل و شفیع حان و شاعری و رنگ مال
کاریت۔ تلمیح بزاں سرسوچ ام واریت چوش

اے قرا حان و احمد زیانی سیال کنت

ہم تینیں دوستاں چو ہوسناکی بال کنت

ول اش شامکیں یا حکم کنت چو نادر اے

احمزی بلوچستان و حاکم انت د نادر شاه بزاں ایران و نادر چمنکش و ظالمیں
حکم ام نہکے و حاران اے دمگان مہلوک و انگت یات انت۔ پہشنا شاعر شفیع حان اے
(۱۹۰۲ء) ور اے وقی محتوق پ کارمز ۹۹ کپیر شیرجان وقی دور و توپکانی نام گیرت کہ الوں
د گواہت چوش کتل وسیں ولاری و بکل پور بزاں رنگدار۔ لاری و قفوچی ام گفتخت ک
ایشان چمکی پلیٹک و روک کرتخت و مکو و پدل و گوشن نامی سونگ و سرکرتخت اودہ
تو پک و دارو آس گپتخت۔ محتوق و گرگ و چوگ و روہ کیب ولڈگ و ٹمڈ ونک
آر تگ و آئی جنده پ کوئیں بلوچی کمگد ونک و زباد مال ذکر و دگہ نام آر تگ۔ باز نجیں
گالور انت ک ایوک و گیشتر نہکے و چاگئے و حاران اے دمگان زانگ بنت چوش کہ موک
بزاں رشوت خاو بزاں فکایت، موٹو بزاں لعنی مجرم، خشت بزاں زندگی کوٹ، ریٹ بزاں

”قول منی ایشیت کیوارے اے کائیں جی جہا
 چیک سردوں بوشت انت خوں منا نیست انت پرسها
 مخکیں زروان موج کنت اش داور ...“
 شاد رغی لعل ء نیم ہوا جتن اش گل ء
 سیل کن ات دوستان شیر جانی نوکین دفتر ء
 چوں صفت کاری اے گل ء رکانی رواا
 ہم گل ء تیر انت، نہ دانکہ ھلیں خبر انت

ڈاف گل ء شیرازی طلا کوئیں زرہ تج انت
 ہر کجا گلت میثل آلاماک ۲ ء برنت
 وش دلیں روچاں د سلہاں ۳ پوشی ۴ درم گوری
 کا گدیں لعنان ء چنے خرواک ۵ سو مری
 پٹک د پیزداں انت گل ء لزوکیں دری
 طبلہ ء تج زانت کیگد ء طوق د ھمکلی
 بر تجی گوشان انت جوانش ٹلکسی
 غیر دتی دوست ء نے طمعدار ء بچ کسی
 درج لرز انت ماشقان، کشنہ ہم خمار
 بہ بہ بازار ء اطلس ء زرباتان بیار
 کچ د ہم کد کن بزر کنکن ہاد گیر ء سوار
 در کپنت ذختر سل د پہ نیون بھار

۱۔ کھرے۔ ۲۔ الماس۔ ۳۔ سہنال۔ ۴۔ پیغمبڑ۔ ۵۔ مساوک۔

مرگر مینا

چہ: محمد سعف ولد ملا مغل جمال الدین

عرض منا استوت گوں تو او شاو لامکان
 بندگ ء نسلک د بدی برته بہت عیان
 من گناہگارن، تو بینے ہن مہربان
 سنج ترا باز انت روزا دارت اشتون گلی چہان
 (۶) میرہ سردار د حاکماں ہستے پہلوان
 رگوزی گوستن مرگ مینار او سیگن
 ہمان بزر گرت مطلب دی سرپند یو یعن
 نقش د دیم ء خال انت تحقیقیں نشان
 مثل طوطیک ء سیگد ء گوں من گرت ۷ بیان

”لائق ان من تجی د دک کس ء مٹ د ان
 بیا حولی ء ما تو پنک زان ہ زانا“
 من گوشیں ”لعل تو ہمچکیں کاران ء مکن
 آ حقن ہت سک انت دوست ۸ منا ارمانی مکن لی لی
 سہنگ انت طنزان، آحنا شیدا ب محضہ ء
 اش ضعیفی ء دست جنت راشیں دچھ ۹ ء

۱۔ دارت۔ ۲۔ گرت۔ ۳۔ ہم طباں ارمانی مکن۔ ۴۔ یعن۔

وومن و دهشت و مہوش من تو فرار
برنج و حلوا به محمدگاں ایر پوتت قطار
ایشان و دارتنت اے صنوبر و بے توار
سید و سیل و بے شائیں کر گوک و شکار
ختم بیت شیر جانی نون ادا گفتار

کیگد و سیل

چہ میر موئی خان جمال الدین
ولنگ جان ولد فقیر شیر غان

خدائی نام منیات انت
پہبیشا دل منی شات انت
ڈنیا شہ بندگ و پاتا انت
کہے ۲۔ دزوو کہے گوات انت
کہے رو سیل ۳ و آسرات انت
شکار و ڈرت منا سیل و
رسیں چہ کیگد و سیل و
پوشیں کوٹ و صدری و

۱۔ پہنچو ہاتھ تک، فانی۔ ۲۔ گاہے، ڈے۔ ۳۔ لس جنکیں دراجیں تو پک۔

هم طبیش گیہنست بر آوان گھنست نون ڈگار
گوں دت و خلوت کنست دیچ و نیشار
اے کجام نلکان ڈست می دراچانی چنار
ایشرا دیشنا مکنترے نوکلولی کنارا
اے و ترا خان احمد زیانی سیال کنت
هم طبیں دوستاں چہ ہوس و چو پال کنت
دل بادشاہیکینی حکم کنت چو ۲۔ نادر و
پھن پیش چار انت پا گل و حمد و کیں دپ و
اے لعن پڑی چ ازارکی بوگ ۳ و
کیگدرہ پوش انت رو گونا پٹیں ہسراں
و ستار سوز گردینت ہے شوہن سوچن و
ڈکت پر شیت دت کار نیت میچ و دو چک و
چلو زیدار انت گوں ہے نریں نلکان

پنہت دپرمان کنت مولد و دیم و کار کنائ
حرف کلیت چو قرآن و اتنیں عالمیں فی
ناجیں شیر انت بخشی لڈوک و دپ و
ڈن منا نیست انت گوں تو اویے چوئیں خدا
تیر فیم کفن چھل و جوانیں مجلس و
عرض منی ایش انت هم طبیں طوی گوش ہدار

۱۔ دیچ و کنار (لوکے و دستین نام)۔ ۲۔ ہے۔ ۳۔ پھل۔

گندل کیکد و خود *
 تمام خوشبو انت پازی
 کئے گوں میساں گوازی
 وقی وخت و بر آثیما *
 مخفیش کیکد دیم *
 نظر پر بخیش شاہ دور *
 گندلنا چشم آہورا

امہنت مثل کافور *
 ملاقات ذمہ زور *
 صفت بد نہ بھی نازک
 کوئی و گوک انت بجک
 دری و پینک و شنک
 تی مور وانگ انت دراج انت
 حساب چلو ہت باز انت
 تکبینک درست پیک راز انت
 بجک بھی انت لکنت گوازی
 چکین و غیر و شرط پازی
 ترا کر چ منی گندی
 دن شہ روگاں یعنی ۳
 شاہ حسین مو کتہ بندی ۵

۱-اگر زی Time-۲-شہ جا-۳-محبت-۴-خدمت-۵-غلام-

ٹلوں گول لس و لاری ۶
 دلوں اے شوق کو ۲ پ سواری ۷
 کھینچ سچ ۸ تیاری ۹
 بھیں سوار زینا غری ۱۰
 رسیں براو ملک شوق ۱۱
 بکر لطفیں صدوفی ۱۲
 کھینچ سیر مجلس ۱۳ تی ۱۴

چہاں ۱۵ پاز انت ذفتر
 دو پڑک ۱۶ د ر کپنٹ هسر
 پہ فہت سات د باز زیور
 ہوار انت عطر د ہم عنبر
 زپادو مسک انت جعفرہ
 بزوری شاہ شے لمبر

بدنت ما لشت وقی مہم
 اشے سب ۱۷ تلاں دیگر
 پری زاتے گوئے ۱۸ خو ۱۹
 بشر گوں شنگل ۲۰ د آبرو ۲۱
 بدنت مالشت سر ۲۲ مو ۲۳

۱-اول ان-۲-گرت-۳-اوگاں یادشاہی قیمیہ-۴-قطار و بیازی
 ۵-ہے جاہل-۶-لکھ-سر پریدے-۷-اچ اے-۸-تن آ-۹-گوں ہے-۱۰-لکھ-

گرین مولک شاہ یار ۴
گرین مولک شہ بورڈ ۴
رئیں ونچے ہماں جو ۴
پہ پہ نیمنہ چادر ۴ تالان
پینٹ احمد و سعید
کشمکش عرض گوں خدا جان ۴
منی دست ۴ دے بور جان ۴
رئیں ونچے بر آ شہر ۴
پہ نوکے جانی بازار ۴

بیمار انت دوست منی حمل
انتت ذرتی منی زرگر
خطا محمد ۳ و آ عمر
ٹھہینت شفیق و حمل
منی سوفات کیت اندرا
اگر نون شاعرے دل کنت
حرج نے ۵، پر دلگ انت بس کنت

۱۔ شاہماں۔ ۲۔ پہلے۔ ۳۔ پھرگ رودا حکی۔ ۴۔ نوکے، نای، نیکی، زرگر۔ ۵۔ نیست۔

مراہ زخم جتنے چندی
اشوراں کیت منی زیبا
کپور لذگ و کہیب ۴
نہ ونچے همراں سوب ۴
گل و دشاں دپ و برخ انت
گور و زیب ہر دو نارخ انت
عذاب و پنمن کوچخ انت
پہ بیکن میسن ۲ و پندر ۴
من آحقن کیگد و ہند ۴
درکنا شربت و گل قند ۴
شہپ و تارکی عجب جوان انت
دے گپ و دے تران انت
منی مجلس گوں بورجان انت

نہال و باغچہ و نوبت
سر و ٹوہو انتت گچھت
من و دوست لعچن ایمن
خدارے ۳ دا منا خامن
نوکے لی دلبرکا مردم

۱۔ اش اورا۔ ۲۔ اگر بڑی اشیا۔ ۳۔ خدا را دادت۔

کسان زاتیں پری

چہ میر کرم شاہ جمال الدین ۱۹۷۸ء

گلن ۰ کسان زاتیں پری
فمس و سہیل اے د درم گوری
بام ۰ ترپکش منفری
علی ٹلاریں ٹلی
باکانی خود آ سُمی لی
زرو ۲ شہ قرار ۰ دل منی
ڈر دانگیں دانگ نری
تو شاہ آتے من زرخیری ۳۔
مجالہ گلام (من) تھی آسری
اے دوست من دوستدار من
مارا طلب گن دوست من

ہزاں شیم در رئے تو
کد غن بھین در حسن تو
جیسی گل ۰ گلزار انت
اے چشم ۴ ما غوت چشم من
اے سنگ تیرے زد پ من

۱۔ سہت دزیور آنت۔ ۲۔ روت۔ ۳۔ زرخیر پ گلام۔ ۴۔ فاری بدر۔

لعل کے مجھی من بھیل ان
ہیع تھے لی پروا نہ ان
ڈرستیں شپاں داب ۰ نو شیے
سر بستے بیت کوئے کش ۰
من آہ د آہر دے کھین
دوشی کے واٹن دیسک ان
دست پہ گریبان ھپکن
بوس شہ انارکان کپکن
ضحب ۰ خدا وند روچ سختیں

لئی کجا انت من کجا؟
ہر دم پہ گھنٹا گل رخ ۰
گلن ۰ ٹلاٹیں بانک ۰
جیسی کہ رحم بتن سختیں
سے تاک شہ دتی زلماں چھتیں
مسک د زہاداں ہور سختیں
بر کنج د دلہد دل جتیں
من ب دتی سر ۰ تعویز سختیں
کاہے تو شیرے لی کاہے ٹکر
گاہ گول زراباں ٹلخ تر

زمن و درگئیں کوہاں
زمانے پر کنت جوان
پیارنے کیکد و بواں
غلاب د چند رو عطران
زباد و چوبہ و قطران

لوگ و جھر و ہیران^۲
تمائیں مسک و عنیران
میکیں دھوپ و حاطاران
شا و زہ و زینہاران
جنت تقریں تسان
ظیم^۳ و گردن و سواران
محالت من شہ و پسان
پیارن من سحرگاہ و
املن و ہندو جاگاہ و
بلوٹن مہریں راز و
شتاب کاریں نہر ہاز و
مشی^۴ من روئی اہماز و
جبینا و تن زلقدان و

ماہ دیم (ت) کن شمن خطر
نمخت منی جان و مجر
کیگد منی حال و ببر

لعل انت و یا گوت انت توار
خروارو انت بجا قطار
آرو کہ درجان و بر انت
زمیریں ول و آگاہ کنت
کتے دو دوست و کنت ہتا
خیر و م گندی شر خدا
رب و کلام آئی ہا

زمانے بند کیفت نوداں

چہ: عبدالکریم ولد موسیٰ بنو

زمانے بند کن ات نوداں
ہنا ہ شادہ و شوداں
پیاپیں کپکرو گردان
دگور ارت میزرسی بدان
املن و جاگ و ہندان

۱۔ گل گلاب۔ ۲۔ پوتا۔ ۳۔ ظیم (فارسی) رہمن۔ ۴۔ مخفیت۔

۱۔ دمانے۔

هزار و پنجصد کرنت
میل و انگشتی جوڑ انت
ندام گول سکھاں لوڑا انت
پلو و پونز پھور انت
جنگ و ناگ و پور انت
پری و پتی و پھور انت
خدا زانت اے دگہ طور انت
گلام بیار سکھانی و

منی ملن و چکانی ۲ و
سند و و صدانی و
بھن سوار گنگانی و
دینی پھور ہر لانی و
وقاب و ٹکوانی و
رچنہت چو تر گلواہ و
زمین و سر ملانی و
جنگ و صفت پیش و
پُر تمن شاعر و کیش و
شما عشق و غم و درد و
من ان پ برکت مرد و

۱- ہر- ہوار- ۲- مجھنی- ۳- شہما-

گرن بوہ و سامانا و
کنن شا شکل و زفاف
کڑی گون گنگل و گنفان
پھنگاں ہر دو گیوان...
شا پ سوار ٹھنیں موآن
میانی ہر دو آہ و آن
کنیز آئینہ و بیاری
سمن بوئیں رخ و داری
جتک و مشکنیں بینی ۲
تماں چو شیفگ و جنی
لب ہر دو عجب جوان رانت
تہہ و ڈر قسمتی لی مان رانت
لسان فہد و شکر روان رانت

پیائیں رکب و جان رانت
حمام کاوش پ بیان رانت
خدائی حکم و پرمان رانت
کریاز ۳ و کالی در زانت
عجب گول محمل و لرز رانت

۱- پ چھیس- ۲- بینی (فارسی) پونز- پونز- ۳- شرہبیت- ۴- لکھی میان و کالی کریار (فضل رعایت)-

کھنین بو جئٹ ۽ ٹلن ۽
عجیب نر زانت منی طلاا
سات ۽ زیورت باز انت
ہے ذروٰ گول گل ۽ برزا انت
کلک ۽ مودی ۽ طوق انت
گومیشان ۳ دیدہ ۽ شوق انت
دست ۽ چلو گل ۽ چهار انت
اے کچی ۲ زرگر ۽ کار انت
شاه پری ووت کہ نیہدار انت
چھدی مفلس ۽ خوار انت
جنوکیں عشق ۽ آزار انت
وہم ۽ ساعت سہہ ۽ کار انت
اللہ چو گرگب رحمت
مناسوختہ کج ۽ زحمت

بھی ھے خوار دشمن ۽ قیامت
تو پیرجان ۽ احوالان دیم دے
غم ۽ دشمن ۽ کشم کشم
بدئے موک ۽ دپ ۽ دام کشم

۱۔ طلا۔ تجھے شہر۔ ۲۔ دوست۔ ۳۔ گول ہمیشان۔ ۴۔ کچھ۔ ۵۔ بیویت۔ ۶۔ ملام رخوت۔

پہاوانی ۽ پہاں گردان
خدا ۽ حضرت ان یار انت
چهار پیر مئے مددگار انت

خداوند کھنین زاری

چہ: عبدالکریم ولد مولیٰ پتوہ ۱۹۷۵ء

خداوند ۽ کھنین زاری
نو دوست ۽ منی بیاری
گل ۽ را رب نگہداری
چهار ۽ ستار مجین شام ۽
سرورن گربان گل ۽ نام ۽
مینندی ۲ دوست منی زان ۽
کھنین گین ۳ بازکسان رات ۽
ترا رب ۽ منا داتہ
برستیں چو پری زات ۽
مئن ۽ توکل اللہ
بھی راضی کلام اللہ

۱۔ پہاوانی۔ ۲۔ پرندہت۔ ۳۔ بکھن۔

رنگ رنگ، شعر

میر خان نوشیر وانی، دزگیری

گشته: عبدالکریم ولد موسی ہٹو ۱۹۶۵ء۔ نوٹکے

خدا چان اے منی نائزنت
 (ب) رسول، عرض منا بازانت
 بلوچی لوزو آوانزنت
 خدائی حکم د پرمان،
 اشارت گرت شیطان،
 تجھہ بہ ملکب خاران،
 بدئے پتے امیر جان،
 پھے اں لوز، گوں سحرار
 رعیت، نیوگ کے کار

پکن جنگے، بے سردار
 سپاہ پروشنہ کلام، را
 بلوٹ موک د ملام، را
 شاداں گلہ، شہ سردار،
 شاغای گرم ات اے کارہ

۱۔ ہے ۲۔ لیگش ۳۔ شہزادا۔

پکن توکل شب، پاس،
 بسیر پھل، براس،
 کشین مشت رج، ماس،
 من چار روپ، حساب نہیں
 ہر دو دستان، بہ بندیں
 مل، را پھل نظر گھنیں
 دن وہ کپت ہی ۲۔ سندی
 تو قالم گوں ہمس کاران

بھے لعل، ات ندات مارا
 چڑکے لی روک گی ۳۔ بالا
 خدا زوت پیدا منی لعل،
 نہ نانت سی شتنی ۴۔ حال،
 جنت درزان ۵۔ گور، جہل،
 رب آئیں کنت منی سوال،
 گھنیں من بور گھنی زگ،
 ول، را گرت می، آگاہ
 کشین پٹ براسیاں لاگ،

۱۔ روح۔ ۲۔ کپڑہ بیت۔ ۳۔ بندیت۔ ۴۔ شہمنی۔ ۵۔ گور و درز۔

رکیب داتی و چاری ۱
 شمع ڈاہ بے جبلادان
 پرچمی ۲ بے دربار ۳
 و ہیر نشست پڑ حنوار ۴
 خماری چست کنت پھمان
 وہیر سوچ کنت ”کیا ہے؟“
 ”چھی کا کیا چلے جائے؟“
 رسالہ ژر عکت آرالا ۵

دپ ۶ دش آنت پو شہد ۷
 گروان لگ انت پو تو
 بزورت ٹھیان مونو
 سڑکان کار کنت ہر رو
 دپ ۸ لش کوئی ۹ غاصل انت
 خوراک لش پک دنیم پا انت
 کالاپاری ۱۰ شنے جاہ انت
 پونگ ۱۱ نون ملک ۱۲ اوگان انت

۱۔ آرالا۔ ۲۔ حیدر آباد صدر، جبل۔ ۳۔ خاں لٹکایت۔ ۴۔ کالاپاری (سکنی جبل)۔ ۵۔ پھین۔

شاfaxی اے لوشت براسان
 عاقل و دانا نیں دوزجان ۶
 زنگی زرته ہقیاران
 بگل پڑ ۷ ہما وست ۸
 شما دا ڈومن ۹ کست ۱۰
 گوندیت ۱۱ سخی آنرات خان ۱۲
 ائمہ شکل ۱۳ ہون آسان
 شہید بوت سردار یعقوب خان ۱۴

امیر ۱۵ کا گدو ٹھیجی
 شمنگو ۱۶ نو عکت ٹھیجی،
 شانگو ۱۷ لمحہ دیسر ۱۸
 دل ۱۹ باور نہ کو اٹر
 دیسر کہ مونج کنت دیر
 مثال چلک ۲۰ جز
 امیر خان ٹھشت پرے رنگ ۲۱
 پہ ٹھنل حاکم ۲۲ جنگ ۲۳
 نہ چندریں سر دینگ ۲۴
 ہمودا جوئے پنکھیں ۲۵
 وہیری ۲۶ اردو پنکھیں ۲۷
 امیر خان بست پکھری ۲۸
 (چ) وقار ۲۹ پال کو ہمہری ۳۰

۱۔ نواب و فریر۔ ۲۔ دامت خان (دامت محمر)۔ ۳۔ تو پکہ قسمے۔ ۴۔ بزرگ و بات لگنگ۔ ۵۔ سردار آنرات خان۔ ۶۔ سردار یعقوب خان کہ امیر خان آنرا ٹھائیتے ہے ہنگر۔ ۷۔ دائرۃ
 ہنگر۔ ۸۔ ٹکن و چمارا (چمات)۔ ۹۔ وہب وار (Web Wire)۔ ۱۰۔ کمپ (Camp)۔

سردار یعقوب خان کوش

چ: ملک جان ولد فقیر شیرجان ستمبر ۱۹۷۵ء

یا الہی بکر گوں آ رب پوراء
کئے اپنی سوالی فی کچھیں خوٹ، لفڑے
گپتھن نام پر دل، سخت اے، باوراء
شیداللی شے محمد نہنکیں آزور آوراء
بوج منی زرد، ای جوڑ کشمکش، شعر، دفتراء
جو ان بنازنیں غروزخانی ۳، دلبراء
نوشرواں، کارگشادیں بے دروراء
محمد یعقوب خان، ملک خاران، بادشاہ
گلڈ چمڑخانی جوان داشت آگوچکاء
ندی کپھت منصب، و حکمانی سراء

امیر جانی گفت جاہ انت
ہا آ حقن تی گران انت
سردار صاحب حبیب خان اے انت
ہمودا ایر کفت بیدگ ۲۔
پنگ، بال کفت میدگ

کریم جان لڈگ و زیبا
پیر دست، بگل جیب ۳۔
پکیر ۴۔ اے روپیا تی انت
حساب، سوچ مکن سی انت
پیارت، فی کھل رنیا ۵۔
پکیر، شکی و لیکی
شناخا خو او هر خیال کریا لی
منی داد برست بیدادر
بدئے ان خچیے کارگیر
ش زوردا پیرگیا ۶۔ پندر
منی چھتے ۷۔، پکن برپیر
گن، کپھت منی بزرگ
پکن چار ناگ و ہلگر
ڈگار آباد بہت اکثر

۱۔ نواب حبیب اللہ خان۔ ۲۔ ملکہ ماگ پر شاہ کمازی ۳۔ حبیب کیسگ کیتو۔ ۴۔ فیر۔

۵۔ دیتی خدمائی۔ ۶۔ حکمیا سے گکھلی چھت۔

اے گلات ۲۔ گارڈ پرہو دار

زوت پیشان بُوت فی ارماناں کاری بر دل ۴
پہ وی دست ۵۔ حکم ۶۔ فن دراچن نیوگ ۷
چار مہ ان گرتہ ملک حارانی کوچک ۸
گوانک ۹۔ توپکاں رشکت سلطان ۱۰۔ نصیر
یارو جمع کپتان ۱۱۔ گون ات اے نہیں
یک بر ۱۲۔ فیر ۱۳۔ ہر سجنہاں جائی دارتہ تیر
بندگ ۱۴۔ باقی پلٹت ۱۵۔ بوتنت جزیرہ
محرومیتوب خان گل جہان ۱۶۔ آت دل پنہیں

اچ سر ۱۷۔ روچ ۱۸۔ اے حیر سردار ۱۹۔ ات دپ ۲۰
خاران ۲۱۔ گزانی کشنی دیکھونی ۲۲۔ ترانی لی
تن ہزاران تھی لعل گھیت لی شرخندی بور انت
پہ بیان ۲۳۔ سایگنی چون ۲۴۔ در انت
یک صد و پنجاہ تھی خضوری ۲۵۔ نان خور انت
آشپ ۲۶۔ چہ سرینان پر شنست ۲۷۔ چم کور انت
شاگاسی صاحب بالکل پکری بوت بسیار
آمرا آزاد خان تھی واب ۲۸۔ دات حوال
دوزور وی براسان ۲۹۔ اچے ملک ۳۰۔ نو فرار
حیب اللہ خان ۳۱۔ وی دست ۳۲۔ تو پدار

امیر خان ۳۳۔ ہفت ۳۴۔ دی بست پیشتر ۳۵
لوگ ۳۶۔ چاریاں فی جاہ دات کوٹاں ۳۷۔ احمد ۳۸
ایسپ خان زرد کردے لی لہش نوکر ۳۹
نشنگنگت ۴۰۔ سردار بر پکھری و مجلس ۴۱

ڈرست انت خیالی آکدیں روت انت بر گس ۴۲
رشکت سردار پہ وی داب ۴۳۔ شاڑہ ۴۴
گفتہ ایسپ خان لی سنگان چون انت نون جبر
پہنچی خیال ۴۵۔ واہنیت یعقوب خان ولقدر
ئے چھین گائے ۴۶۔ رہن ۴۷۔ متنبلین گلدر
قوم جمالدین ۴۸۔ حیدر زمیں مجھے سرچار
برہہ ۴۹۔ روچ ۵۰۔ آ وڑا گرتی بے میار
پہ بلوہی ۵۱۔ گرتی برا ایسپ خان توار
حکم ترا نیستدت لی لشکر ۵۲۔ واگان ۵۳۔ پدار

ناگت ۵۴۔ انباز لڑتی خونی نہیں چہار
دوی ۵۵۔ گرت فیصلہ دست ۵۶۔ ہقیار
آحت ۵۷۔ نون رستنت اود پر سردار ۵۸۔ کنار
یک بران فیر گرت ریفلان شویں ہقیار
اچ پہاں سا یک بمحکت زر ٹھیں گار
سو بگرت ایسپ خان لی لٹکت پر کوٹ و سراء

اشرے لوشن په ووت، وارتنت جزو دار
گز کو ہان بیتنت پر تکفت حارانی بھار
پڑھے نے لوشن کا گد، سیت.....
پر رہ، شنگیر تھی مدارفت گوں من چکار
و شدل، سرین من برا نوکے، دیار
سوداگر کائیت اش پھنگا، قندہار
ایر کفت دیم، ان صدو ہشاد کلدار

شاگاہی مولا داد

گوشیدہ: ننگ جان ولد پکبیر شیرخان ستمبر ۱۹۵۶ء

خدا یا اے منی ناز انت
گوں رسول، عرض منا باز انت
منے بلوچی لوز و آواز انت
بکشدت امر سماں،
اللہی رب رحمن،
خدائی حکم و پرمان،
اشارة لوت پ شیطان،
برہ پہ نلک، خاران،
پ دے پنٹے امیرخان،
چوریت، لفکنے بیکار
پکن جنگے پنٹے سردار

اب پھین

دل مہ بند پ حکم، صحب دیگر، سائیک انت
یعقوب خانی ترا قبر، داگ انت فیلنی
دور دات جانپاں، بیز گرت پ سینگ،
سی میں بھاڑ انت، دیم گرت پ بے سہمگ،

واجہ بیک، بلک ننگ، کفت طمع
ڈرست سرداراں زیادہ بد بیٹہ پچھوئی
خان بلوچی، خشم کفت، غیرت، مجھی اے
گوں پھلیبی ۲، آ قلات، پچھش گئی
عزم تو آپ دیکھو اچھی بات نہیں
بیکر بنن حاصل زیادہ ناراض ہو گیا ہے
لوز اگریزی اجنب ۳، صاحب کو بولا ہے
حتم کو معلوم ہے امیرخان نے ایسا کیا ہے
اپنی خوشی سے سردار صاحب کو مارا ہے فیلنی
سردار صاحب، من دین مختیقیں حوال
دروغ گئیت و آخر، مستعفی ہم کار
زندگ، متن برت کائیں سال پ سال
پیار گن میلے، برادلا کے ان کفت سوار

۱۔ مختیق۔ ۲۔ پلیٹھل اجنبی۔ ۳۔ اے۔ گی۔ گی۔

فرگر خدا

پھنسیں زگر و سردار ہے
خدائی سمل کنت کار ہے
شستہ ڈاہے بہ سرکار ہے
بہ آ اگریز ہے دربار ہے
اجٹھ ہے لوٹھ آرا
شاغاںی گپت کنت گوں آیاں
خمارس میز کنت ہمآن
بدے ان لفکر و سامان
برکا بیڑے بر آ خاران
اجٹھ کشتی صبر پکن یکوار

بہ دے زر و ملماں ہے
سپاہ پر وہشت کلامان ہے
سردار ہے پیش آئت آگہ
بہشت ہے جڑ انت جنی جاگہ
ہزار قسم انت پینوہ
اچھو توں عکڑ سردار ہے
شاغاںی گرم ات اے کار ہے
شاغاںی لوٹی برسان ہے
دوسٹ محمد ماقبلی دانا
علی محمد مزن شان ہے
ہما دلیود ہے داستان ہے

سردن ہے آجھکفت اخبار
حبيب اللہ خان انت سردار
امیر ہے کاگہ و اٹھیانی
اگریز ہے کرچکفت پیش جنی
گھٹھی ہرگنا اے شاغاںی
ترا حکم ات پکن جلدی
اشید تار دات دیساں
اشانگو لکھنہ کفر ۲

نہ نندیک ملک خاران ہے
ولی، پیش جنی مالان ہے
تمام ڈاہنی و میشان ہے

بلہ و زرزو شہران ہے
ورستان دور داستو بہ میران
زرگ حبیب اللہ خان ہے
شنه یانی پسندغان ہے

سپاں مطلب چراگیر سپاہیاں۔ ۵۔ حاران و ہنگ تھاڑا۔ ۶۔ کونک
ہے ڈول حکم آٹالاٹ ۷
ہے جوڑیت بلوج گاثا۔ ۸
جبر راشیں عجب جوان انت
پونگ ۹۔ تا ملک ادگان انت
پازارگی ۱۰۔ سیل و سامان انت
کھفت جاو امیرخان انت
منی گوش بوگفت سئ دار
ترپے ۱۱۔ جندہ بلوخوردارہ
د بوت دست ۱۲۔ دگ کردار
پدار ریگفت حاکم ۱۳۔ جنگ

دل نک اے زات نہ گرت باور
وہبڑا نون پادکیت دلبر
مثال چلگ بھر
کمر بند بوگفت پلن

ہما گورکی ۱۴۔ انت شکر
ہزارہ ۱۵۔ شیعہ نیں لھر
تہ ۱۶۔ نک تکنیں سو جرہ
امیرخان ٹشت پرنگ ۱۷
د پنجن حاکم ۱۸۔ جنگ

د میردشنا سرو بینگ ۱۹
سلامتی آدمہ جو دیم ۲۰
ہمود بہ جوئے پھکنیں ۲۱
وہبڑی ارد ۲۲۔ ہنکنیا ۲۳
وہبڑ نون سوچ کنت کیا ہے؟
کیوں چم ایسا کرتا ہے؟

حوال آحت کہ ”چلا جائے“
رسالہ آزر ۲۴۔ ڈرت
برا بر کوشا ۲۵۔ ڈرت

سردار ۲۶۔ لوٹنٹ جام
میلارا ۲۷۔ پکفت نیا میل ۲۸
بھیت پ نیام سر ۲۹۔ کا محل
ہدئے نک روچ ۳۰۔ سزا ہلتی
پ گنڈنٹ خٹ و ہاز رلی
بریش حیدر آپارے ۳۱
و ہنچن پلہل و دار ۳۲
د پ ۳۳۔ دش انت چو ہے فہد ۳۴

۱۔ ہلوق کارہ۔ ۲۔ پٹن۔ ۳۔ پٹن، فہرہ نام انت۔ ۴۔ ترپ۔ جنگ۔ ۵۔ بخودارہ۔ ۶۔ سخا

۷۔ ہاگئے و پیشکل اجھت دیب و ائیر۔ ۸۔ گورکا۔ نہای پلن۔ ۹۔ ہزارہ پاہندر۔ ۱۰۔ سو جرہ بیقی

فرگر خدا

اے اپنا مطلب سکھیں مزا۔ ۲۔ ہر رونق۔ ۳۔ بلکن اعلیٰ انت۔ ۴۔ زخم و نام۔ ۵۔ تو پکاہ
قسے۔ ۶۔ بدؤما۔

سردار حیم خان بادشاہی

گوشیدہ: ملک جان ولد پیر شیرجان ستمبر ۱۹۷۵ء

کریم و قادریں یا رب دانا
دلائی مالک و ہست نے تو انہی
حکاویت رپت گوں مردی و شان ۴
پکندت سیل کنت آخر زمان ۴
منی زور آن گفت بر موج و لہر ۴
شہزادیت رسگاں گالاں قطار ۴
بنازینیں خریلیں زخم جن ۴ را
آج ۴ رونق ۴ رحیم خان زر گفت سر
گزندے ا۔ شوخ د پھادریں دلاور
خوار ۴ میل ۴ در کھنے دلبر

سیاہ آپ چمک و کاریز و جھل
ہمود گوں لاگواں بوتنت برابر
ہما بد بخت انت نادان و کم خیال
وتی قوت د زور ۴ بر نہ گرت یاں ۲۔
در روتت نرگاں داعنگت بال
ہے ڈول گھشتگت خان تواب

جوہ ملناظے ۷۔ جھور آہار منہہ و مرنیں جمل ۸۔ شادوں

خوارک لشک یکت و نیم پاو انت
کالاپانی ۹۔ شے جاہ رانت
برانت دم شے سیاہ رانت
بڑوئنست پلچھاں مولو
سراکان کار کنت ہر رو ۱۰۔

صفت جل انت ب سردار ۴
حبیب اللہ خانی نامدار ۴
شاfaxی ابرش ۳ ۴ سوار ۴
بڑوئی سیان ۴ مردوار ۳ ۴
بگل پڑوہ ۴ حسیل ۴ را
”شاغاسی تواد ہر خیال کر“
منی داد برت پیداور
دو جوانیں بھارت کارگر
بلوچے نام شیرجان انت
اللہی منے نگہوان انت
انت سچا ہماں ہد
ہمارا حق نہ گیرت تاکیر ۶
غلام ۴ معاف بنت تفسیر

فی حکیمی میرہ حساب

نوا گئے بھیت پر آئی دارا
کچل شیراںز پر کائیں ۳ و تارا
تا فشیم دھنگت سگر را

اس سرہ کانپل ۲ بر اونی، گالے ۳ دارہ، گک ۴، آس پر کا یگ، چاگ۔

ندی کئے دھنکم گرت دل ۵ را
پکھری نی مجلس انت سردار علم خان
گھیت انت مر جا انت بر تر ریم جان
بلانگ بر تو بر ازی ہے نام ۶
ڈوست خشت ۷ و چی میرات انت زخم
ہے جڑو خویں ۸ ہر کے ہست
تمام قوم سرہ ابیر گرت ونی دست
بڑیگی ۹، لکٹ ۱۰ جتنے شست
ہما ادگان دشوار اوک ۱۱ تی پھمان ۱۲
پلند والی بر احمد و دگار ۱۳
زبر دتی ادگان ۱۴ گرت بہانہ
تمام رخشان، فوج دغشم ۱۵ را

دو دیم جنگ پ تو پک ۱۶ ثہت چوش
لگور مرد یونگت پکر ۱۷ الا ہوش
ریم خان زخم گرت او گان گرت پوش

اں پھتو، لوزے ک مطلبی بھرا ات ۱۸ جیال۔

و ترا غرق گر چھے نجھلیں دریاب ۱۹

سکار سبزی شہ نچھت ۲۰ هر جی چست

ہما کوپر کیا ۲۱ دنیام سرہ سست

بر آمگ ۲۲ دپ سک گرت و جہل

نشت

دوی سنگت لگور بوت پھنی گرت چست

بر اتی بر جست ریم خان تو ار ۲۴

سجا گلے روئے ہرہ ۲۵ را

پدا پونز ۲۶ پکش لیک بر ذکار ۲۷

ملدا گلیں شہہ ۲۸ چی تورو ۲۹ را

برو ستی کن ونی نون آلم ۳۰ را

اکل زتی آن علی محمد شکر زوان

سکون آ شہزادگ ۳۱ کرتہ و تران

بھلو ۳۲ بوب اس کریں داسے سرال کان

ہے ڈول گھنگت ریم خان ہمارا

ہے گپ ۳۳ زائین میار ۳۴

عیشیں مرد رئیں چو بے تو ار ۳۵

گھیت ریسم جان حضوری تو کر را
پیار درج و قابیں شہیز ہے را
زین و درکن پھ حکم کو دکار را

پکیر شادی آحت کپت پ نیام را
خدائی میز را آورتت قرآن را
سید پ ووت گوندیت لکڑا ان را

اس خان سندھان بڑی ۱۔ تھیں لگکے وہاں ۲۔ کوئی س بندیلی سردار خیل ہے ۳۔ میمن اسپ، اصلیں لٹے
دپ ۴۔ دے زیر کی تکن آسن را
ہادست واگ ہرات و دروالا ۵۔
کام و سیدہ بندی ذہجی تی سری انت
لوند و پڑک و شہر و کڑی انت
چیز زین و ہور حکم آبریشی انت
جو ہرداریں رکیب ۶۔ غالی انت
سردار صاحب ک پیشیت و سلوان را
س سور و گراں خریدن چوخوان ۷۔
گور و کوٹھ گمان و کھمچیا ۸۔ انت
درشکن خیخیر پ زیب و براد انت
دپ، نال و مشہت پ ہندو زگ و انت
جہ و مہیز گرت زہر مار را
رکیب پاؤ جھتو پ جوش و لہر را

۹۔ بیات و ۱۰۔ اوکانی بڑی کمک ۱۱۔ ذکر و سروان و کم سرو اوکانی علاقہ ۱۲۔ می۔
رجیم خانی پاؤ گرت لشکران را
بڑھی ۱۳۔ جر تحقیق سمجھت
گول آ ریسم خان آتی دست نہ مجبت
سندھان ا۔ گفتہ شہ قول و دی ۱۴۔
کشین رخشانی و ساہ و ہدی ۱۵۔
دگہ پہنچت سال گوست پ ایکنی ۱۶۔
سندھ خان گھوڑوے زرعت شہ جاہ را

گوکے فاتحہ گرت پ نام خدا را
پدے ریسم خان را منے دست و تباہ را
اشور و اشت و آحت پ ناسی را
ہما کاروانی لکت لکھی ۱۷۔
بڑے اشتہ شہ ہما آپ رلی ۱۸۔
ہبے درستان برت پ یک جنی را
حوالے قاصدیں آورت ڈیا را
مردھی سوب گرت مذگی را
کے سازی د انت بولا زی ۱۹۔
قلات گیر سرین بست پ غصہ بی را

ہے شر خندہ روت چو مرگ پال را

ترا سوب دا گھنٹ نون لامکانه
پکت، گروہیت لی نون کیت ڈر جانه
رجیم خان په جنگ و شپ خونا، تیارات

فر آسکنیں درک زوری دار په داره
گور، تائیت و گوگ انت په قطاره
په شر نبان ذر شعاعت دراہیں ڈگاره

اے بیانے باگ۔

حاصل خان پتو، گھنٹ داڑ ات
شپ، سنتری دا گاشن پھرہ دار ات
سردار رجیم خان لخت دیچیں ٹھنڈت
”ہزار ارمان منا په رحمل خان ہست

اے (Druwal)۔ ۲۔ رخیب۔ رکاب۔ ۳۔ چلپان۔ ۴۔ کھواب۔ ۵۔ اسپ، ہر گے۔

تیبا بُرت و رسیدت لفکر، را
هزار نیم، گر تھنٹ سک، توارة
”وئی دیما گردین او سند خان!
منا زانے که من ہستن رجیم خان
تیبا کپھن دست، تی جوان
اگر جنگ کئے؟“ اے گو و میدان لی
مناتا کبیر، گون بانت چہ الاه
برے زخم، شروع د جنگ جاہ،
پیشیں روچان لوٹن، ہے خدا، ہلی
سند خان لخت ترانون مر جبا انت

چھٹیں براں من گھنست دات پوئی دست
دگر سیال، مینہ، و کینگ، و گست
ہما ورنا شہیدی منصب، رست۔“
ہے اوگان کہ آحتنت سے د چھارہ
شپ، ڈری، و آحتنت بے توارة
بہرام خان لی برتنت کارمگر، را
صحب، رجیم خان سی ٹوتت حوال،
بلک پیش، په زرتش، ریفل، را
ہما زر لخت، د لوٹن، اہمہ، را
اروشی بُرت برآ ادگان، شہر،

بیرگت، تی دیسم لی نون پہا انت
گلور آ انت که مردان، گھنٹ سنت
ترا رجیم خان مروہیا گر عکن ذرست
سند خان گروہیت اسپ، وئی واگ
سر، جنگ نیست بالکل برے باگ۔
بزان ہر دو یک پوئی انت زگ

کش

سره لئاڑ ڈرست بوتنت ہاوار
خدا زور آورے نی کنٹ بنچشیں کار

اے افغانستان و دیر اعظم، گھنست۔ ۲۔ (Achesan) پی۔ اے۔ چاگے۔ ۳۔ حامی میر شکر خان
حالانکے۔

خدائی امر انتنت سردار بوت بیمار
شپ یائزدہ سی بیل ہم ہوار آنت
پ مرک، پیالہ پیو تیار آنت
سردار، پوچھنست مرک، حقیقت
دینار خان اے، رحیم چان گرتہ رخصت ا
”گول آغوش ۲۔ جان کنے جوانی و مردبوت“
پکیزہ شیر جان بگش گالان پ بازی
دینار خان تی ول، اش و دت کن راضی

صفت بھیں برا رحیم خان برائی
خودری پر منی پور یات و حقان
دو خروار گلہ اش ڈاک، دیکان
سردار، جند من لوٹیں خلخان
تمام رخانی، ہر ہی پچ چک و جان
پوری پر کنٹ گول آغوش بکش دینار

تمام اوگان گھنست، ”خدائی و پارانی لی
وئی ہم، دیکیں من شاہدی،
سردار بوتنت فرار شہ ملک، وئی،
پہ جون، و فتح، و جنگ، و بدی،“

تمام رخانی ٹرست بولازی،
گھنست بر کابل، ٹھنست قوی،
روپٹ، پیش گریج وئی،
”منی جند آختہ پ غازی گری،“
منا حکم دے پاکفر، بدی،“
بگھنستین، ہش صدر اعظم، را
ایمیرے ضلع، آختہ دیار،
اگرین، ہم نہ تھی رسیل و تار،
اگرین انی سکلک سک دگران انت
مہنگیں حاکم، زور، امان انت
اجنٹ، گولی اچیس، ۲۔ گر عکت تران
”گھنی ہر جی خان بہادر شکر خان ۳۔“
استفت مظہور ہماں گپت، وہم تران لی

خان بہادر اش وئی، ٹھکر گرت دش
چھنیں کارے برسے وقت، مکفت

رجیم داد خان نون زنگ سر
گوانگ چندینت برای
رجیم داد خانی دور و پاری
گشت پ آسرات و سواری
مادیان و کولاه و مہری

اگر کئے و ترا چندی کنت ناگار
(پ) اس ہ میں نیستنت دو خروار
دگہ بزرگ حسابے ہ کعنی سوار
پھری روچان میت اش من گلگ دار

اے رجیم خان و براس۔ ۲۔ رجیم خان و پاک۔

اس فہرست

خواں جوانش چھار اتنت چنان ہ
ایشا رب دات رجیم داد خان ہ
پئے چی دینا و دُنیا انت
دوی دولت و سخا انت
سکی تھی رنگ ہ بتا انت
درست پ رجیم داد مہاہ انت
نون بیان گرت ٹھیٹی ۲۔

سرداران ہ درستان لوٹی
نور دین خان ۳۔ گرت جنگ پ مردی
حاکم ہ رگت باز دردی
زنگ و دراہ ہ گروی
اش شما کئے آڑا گی ۴۔
درست سردار سراوان
چو جواب دامت ہواں

میر رجیم داد لانگو

گوشیدہ: ملک جان ولد پکیر شیر جان ستمبر ۱۹۵۶ء

بات کعنی فتح وقت خدارا
سیدان شاہ محمد ہ را
آجھے نزد مئے موج دلہر ہ
نازیتن جوانش سر ہ را
سردار رسول بخش قبار ہ
شخوں بوت بہ چاگنی شہر ہ
ساری ہ بندے میار ہ
در غصے شہ میش ہ دوار ہ
شر بیعت سر پنڈیں جوان
پیزک تھی میر شریف خان

شیر جسیں سردار سفرخان

مگر خدا

چہلاو ان گرت بُلبل و تاراج
لکھت ترتب و روای
لکھ دلت و مال
سجری و بچ و قلی
اے کیاں ہو رک اشتعل خالی
خان صاحب سی بوت قلات ہ
بڑ اجٹ ہ تار واتہ
رجیم داد خان سوب گرت آدت
چہلاو انی گورست پتائے
اگر ز پادشاه انت فیض
خان بہادری و داتہ پلہ اے
ریفل و قیمت ہزار انت

رجیم داد خان ہ چیزے پکار انت
سونج مہ کنیت کل اختیار انت
رجیم داد خان عشق نوکر ہ را
دورین ہ بیارت گول دار ہ
ریفلے سی و ہزار ۲ ہ
میدان و صافین ڈگار ہ
گور جنت پہ چم یار ہ
و سلوان پوشیت دوزیل ۳ ہ
ریفل و زرقة حمل ہ

منے نیا ہ دست ہ پیشین تران
دیم گردیت پہ ریم داد خان
رجیم داد خان عشق من ریشن ۶ انت
سرپر آ گنگ ہ پیشین انت
قول انت کہ آڑا گرین انت

۱۔ مدت ۲۔ پیشکش ۳۔ سوانح الدین ۴۔ گیرت گلزار کنت ۵۔ نیت ۶۔ من آون

زندگ ہ نیائین مرکنا انت
رجیم داد خان توں گیرت انت سر
آج قلات ہ زرعت پوج و لکھر
چہلاو ان ہ گور
گول سردار نور دین بو برابر
داعکت دہشت و ہنگل
”هر کیسہ مولے کنا ملن،
ہٹ سلاتے یا بخ مل لی لی
سردار نور دین ڈون کہ پارے
جنگ نا الہ دا پارے
اچس کہ نا اختیارے
یغماں چپ ہر کس مر دس
فی ہزار بندغ برو دس
سوب کنیغان کہن دس سس لی لی

رجیم داد خان چی دست انت دراج

لکھ حساب ہے صد ہزار انت
لیٹے ہے بارہ بسیار انت
تھی دل ہے یک کلدار انت
کا گدے، نوٹ صدی ہے
بخشے چو چھڑ پیسے ہے

شہزادگ ہڈ ہے سوار انت
گھوڑا ہے دھنر چھ پھا انت
پھپڑیاں استفت جوان
تورگ ہے نیاں کاگے دہان

۱۔ میر موی خان حمالی۔ ۲۔ سردار آزاد خان نوئیروانی۔ ۳۔ باللہ توکل۔ ۴۔ فتحر۔

ربِ کریم ساز

گوشنده: منگ جان ولد پکیر شیر جان ستمبر ۱۹۵۶ء
ربِ کریم ساز و صاحب حق انت
بادشاہی تھی حکم و سُک انت
تورہ و بشیخج صد ہزار لکھ انت
نام اللہ انت قدرت باز انت
نیست پرواہ، رب بے نیاز انت
بندگ ہے پکیر و سبب ساز انت
ہر کہ پیمنا و محنت اے و اخلاص انت
آ پہ پیشوا ہے محبت و انیاز انت
جالیں خرسان واجہ بے نیاز انت
ہر کہ چھر ہے دشت و تی ساہ ہے

زخم پہ کنت اود پہ کفر و پنگاہ ہے

۱۔ حمد۔ ۲۔ میر (۱۷۰۰) و ہزارہ۔ ۳۔ دو قسم انت۔ ۴۔ بیت۔
شور کنت و نخت رحمحمد اد خان
میر موی اے خان دینا ہے تھی براں
گوں تو است بیشک پہ اخلاص
ہر کے بیت پہ ملک خاران
چرک ہے تھی گپتت نام
غُرگ آ گوں سردار آزاد خان ۲۔
آبرو ہے باز انت گوں آوان
حاکی دوبار د و چرگ
ہر کہ لہی ہے وس مانہ
میر موی خان ہے گپت پہ یلمہ ۳
موی خان پاؤ آحت چنک ہے
ہر چون بی گپرت آئی حق ہے
شاعران شیر جان پکیر ۴۔

انصاف گوں عقل و دلیل ہے
شعر گشت پہ رجم داد خان میر ہے
من دیست حالم ہے گفت
دولت ہے گردیت پشت

ورنا ۽ آسرات سیل و سواری انت
رملپیش تو پک اسپ و ماری انت
اے حسیل آئی گردن ۽ براہ انت
پھتوں ۲۔ و جمیلا گون ہمراہ انت
نادری یہم گول تیخ سپاہان انت

قیامت ۽ روشن کنت و قی راه ۽
پہ شہیدی ۽ سر نیت جاہ ۽
آترا زر تنت دیم پ آسمان ۽
مجلس انت لشت گوں محور و خلان ۽
باز سخی انت و نقشہ میدان ۽

اے جدق۔

اے تھا بیگ۔ ۲۔ پستول۔
مہلبین چھپت ۽ جبل پر سرزان انت
آ غیماں اے گو و میدان انت
حیله گرت شاعر ہند گرت گال ۽
ورنا په شوق و گردگ و ٹال ۽
برسر ۽ بدیت ٹڈہ ۽ شال ۽
آ مشهدی نکن لکنی، رومال ۽
ہر کے جوڑ انت شوخ و مغفرہ انت
قیامت ۽ اندیش شہ دل و دور انت
امر بہت رب ۽ جان بہت بیار
ٹھی بنت آئی دارشی درواز
ذرست طیہان ۽ لوٹت پ الکار
پھر ان خیرات کفت بسیار
کیے را مخلوں نہ کنت شمار
ملخصوت راتیں نیمگ ۽ نعیت

لیکھ ۽ رب ۽ آودن نان ۽
گھنگاں سیر گرت ذرست مہمان ۽
نوں برے زند ۽ نام و خلام انت
آخر ۽ جاہ بالکل جوان انت
ہر کے مستحبہ و دنیا دار انت
من ٹھین آسرات نہ کنت خوار انت
روگن ولادا ۽ وارتن زہر انت

آ شاء چیاں باز پہ بیزگار انت
وخت نماز ۽ کہ بُوک و پیار انت
اے لعین شیطان گردن ۽ سوار انت
إبلیس ۽ سکت آ حسیل و پار انت
باز بادشاہ انت یقہ ۽ تخت ۽
حکم کنت مخلوق ۽ برے وخت ۽
قیامت ۽ اندیش انت پ لسخت ۽
نوں ہے گونڈیں راہ گداری انت

مگر خدا

سادگیں پوشاک دینت جان ہے
کوچک ٹکش برت پے شہر و دیانہ
واہک بدھیت درست سیالی ہے
پازار میں کسی گوں بوب و غافلی ہے
کس نہ کنت آئی خایہ ۳۔ مالی ہے
وارثو لوگ یک دمے نیمیت

اے سادہ ۲۔ زبان اے ۳۔ منت داری۔
حدی شہ حاک ہے پڑ کنت کمیت
پاتیہ اے ٹکش دنت و گرد حق نہیں،
عزم رائیں کیت پھ مجلس ہے یار ہے
پیش نہ انت دلکوش ہے دگہ کار ہے

سونج کنت ساری ہے چار ہے
ارواح و گیجیت، کنت بت و ثابت
دست و پاد بوتنت پے سر ہ شاہد
اے زبان، آواز آدمہ پہ گوانک ہے
گرتہ باز تفسیر چم و بروانک ہے
چم گوشی پیش من گرتن چاری
پاد برا پندان نرت ذمہ داری

آڑا بیار پے نظر گندہت
آج جن وزہ گان زوت دل ہے بدھیت
نوک ٹھال حاکانی بہت بندی
کپت پے پادان ہر نیگ ہی حسم

اے دشمنی۔

کنت نہیں تھی پر سہا۔ ہے ہمہل لی
دل خبردار انت سئی بیت گوشان
خیرہ انت چم چنگنگت
پوشان

دون دل کھرانی جہا جلن انت
نون زبان میرہ پر فتنہ دلن انت
وتنگنگت میلان نون قرآن ہرا
لیسین ہ حرقان کھفتخت زوان ۲۔ ہے

رب گذہ احسان ہر مسلمان ہے
ساؤ رپتہ چو طفل شیطان ہے

خیسہ و جگش گرت داران ہے
چادر و گرتنت ڈچھے دل تھان ہے
کونڈگ د بونی درست سامان ہے

اے کنا قدرے ہیک خیراتے
با غلگ اونا وختان میراتے
کنے ہر دے بچیق مائے ۲۔
محشر و روح وخت میزان انت

دست ہما چیزاں بُرت پھکاری
چندیاں سیر داتے دتی زنداء
پڑ بنت چروک اش تی جنداء
سل کن ات گلخور و نخاری لاء
ہفتگے گردیت پ دیم چماری اء
برول و چکٹے نیازی اء

اے ڈوت۔ ۲۔ مارٹ۔

اے ٹاخو۔ ۲۔ ہماری۔

قاضی و دیم و گپت و دیوان انت
ہر کئے دین دوست و مسلمان انت
جاہ کفارانی دوزخ و نیام انت
گورگ و ہندو و کرشنان اے انت
لحدنی ناپاک فی ہوک و مردار انت
دوزخ و بندی و سزاوار انت
آ اشاسیطان و گلگ دار انت

اے ہما مرد و چھپ چلسیں کار انت
اے رہ ۲۔ و شیطان آوانی گھست
و سر دیم و تاگے منٹ

گون جتوزان و گپت کنت سخت اء
”اوتنا گلن و تا نا بخت اء
ای اریث ورنا دون آف کہ پیرث
ناچنا تا رای دوست و پڑ گیرث لی لی
دوست برزال سک کنت، پلن اء
”لی نتا سانگے زو ٹھیف بلڈ لی لی
شیرزال گئے یات گرت نوکی اء
حسین چہ حاروی ہپوکی اء
اے جواب و گر دین تکنٹ هم ڑدا۔
”قولے کہ ایدے کیوہ رای بے رو

چند منی روٹ و فقر ان مانیت
اے خط و ہر مجلس و دانت

قدر و قیمت و ماقبل زانت
تو پکیر شیر جان گشتہ اے شعر و
اکھہ مخلوق و، تو پنٹ دیئے کئے را
رب تھی ایمان و پکشت خیر و

کار (ک) حقیقت نو آوانی اشعت
اے دنیا قائم بیت پھرے زات و
مُعیت مخلوق بِ پُھل سراط و

اے بُرگ بنت۔

راست نی دروگ نی ملام

گوشیدہ: نسک جان ولد شیر جان ستمبر ۱۹۵۶ء
عرض انت گنائے شاہد نی
وتن مذبح بھر صاحبی
ہمن سماج انت عالی
راز و علیین من ہر کسی
علفہ برادرے گوں من اخی ۲۱
”ویم گے چاہے“ ۳
است درخور و مست انت منی لئی
واتن جواب و من پھی
آمنا کنت سلطان سخی

اے کرچھنیں۔ جیسا۔ ۲۔ راہ و۔

ہر کسی پر ووت کار پریات انت
پُن و مات اش زگ و بیزار انت
پر دتی شوی و گرفدار انت
اش سر و مود و راہے آت بارگ
پاد اگر ایر بہت نوزاں بہت شہرگ
اسلام و پیشو و نت ہمود کو پگ
محک کنت ہیداش ہے دیگ
اے بد و نیگ و ترازو و
رب پیشو و خاطر و رزو و
اسلام و محیت پ آتی آبرو و
ایش انت پکیر جان لی دب و گفتار
کوڑو گوں کئے و نہ انت پادار

ہستت مگر دوستِ حق

دروگ رو بہ نیام ۽ گار بیت
 نام ی پا کش ن شکریت
 دروگ گھوٹے من زور آؤرن
 بنگاہ د پنج د لشکر ان
 گونڈلیں نہمان گوہ بران
 راست گھشت من زیادہ ان
 پوشندو حدل د شرع ان
 من ظاہر ۽ بے درور ان
 راست گپتہ دروگ ۽ پنجک ۽
 بیا کہ رون دیما تر ۽
 دروگ نون پا جنگی وقرا
 اود ۾ دریاب ۽ زیر خشہ
 راست ۽ وقرا آ دیم سک
 دیما ۾ گردھتو ۾ پھی
 حرف دگ دروگ ۽ گھٹی
 "سیل کن کھپے بوت حال تی؟"
 دروگ ۽ پلختن "چون کھن
 ہر مجلس ۽ سازی ۽ تین لیںی
 دروگ گھنک د سر زور تلام اے
 "من واجہ ان راست مئے گلام لیںی
 راست گھشت" ۾ گو خورا
 ززان ۽ گھٹیجے گلوری

مہر و گندے دشلي
 گذ اش ہمالی یار منا
 ژوری اگہ گفتار من
 گران انت خرید ۽ گپت دجن
 طوپی ٹیسیں گل من
 صبر ۽ دل ۽ تو ایہ کن

اے گون آ۔ اے ائی (عربی) متن براس۔ ۳۔ دروگ۔

رزق ۽ حلالیں سیر کن
 شیطان ۽ پنان زید کن
 پھر انت دور عجی تیں دُنیا
 کئے کہ کنت دروگ و مُلا
 روت شک دپل گور ۽ تیا
 کئے نیت (آئی) واڑ د پناہ
 دروگ ۽ کہ روچے بھر بیت
 چول ۽ گل د الکار بیت

راست ۽ سر ۽ روت سوار بیت

روپھے کے سئی بیت اش پا
چیخی نہ منع جاگہ ء
شیطان و ترا گرت آوے
شہر پلک و آہو دردشے
چیڑ خلک کونے اوکائے
چو ٹیلک نہ رنگو لاک لی
خن نمرسہ با مخدواک ئی
وشبو جند جان ء وقی
گامان ء زوری کوئی
آختہ شیر خاما ء عقل ادا
چمروک کسان گرت دل ء
لاچیت و ترا روت په مزا

ہستی نہ دست ء فتنہ
شیطان اشودا گلڈے سک
راست آحتگنت پہ غضو ء
دست ء روبہ ریش ء جمعہ
”قولعہ کہ نتیلین ہر سے علی لی
رسیت پہ شیطان و سر ء
گوازینتگ یگ و دپ ء

حیران ہئے نہ سلور ۲۔
ریش ء تی ء گوٹ ۳۔ کنان
اش و بخگان رات نعمت ۴۔ کنان لی لی
رپتہ طام دیما جنان

پریات و رزوائی ۵۔ کنان
”شیطان ہست مئے یارو جان
ورد و ھریکیں مہربان
لئے توئے سکنیں کمان
راست، خراب گرت ملقوان“ ۶۔

۱۔ رفوت۔ ۲۔ لہر زگ۔ ۳۔ ترشان۔ ۴۔ مظہ۔ ۵۔ رزوائی۔ ۶۔ علاقہاں۔

شیطان گون راست و دفت حوال
”چیخی مدار گول من چکار
اووا کے کرتہ من چکار
ہے ذور پنین چات و کیکار
ہرچی کے بیت گرم و لوار
بے موسم و سبز رانت بہاری لی
راست گوشی نجیت تھیت سراڑ
پنجنت ہماتی بدل و یار

لئے کپیت من کیلگ ء

مگر خدا

ٹھیکن مهدار و راز ہرگزی ہے
کزا یک دخترے جوانین ودی بوت
تمام ہسر ہم کنت دوت

بدینا راه کنت سواری آسرا روت
ند بیت پھیر زوکہ ڈراہ ہے بھیت
مقابل بیت گون کئے آ و بجیت
ورا زو باضت راج ہ صفحی لی
چوک ہندگ دوزیں دپ ہ تران
پکند ورنا ترا حرفاً ٹھیکن جوان

اس ساہ۔

اتئے نیزگار و نیجیت پلے اے نانی
بچک و بچک لے لی حوک کئنے شان
گھفت ہر کہ دل ہ دت ہادشاہ انت
نیجیت سرپنڈ کے منے ہل و جاہ انت
دل ہ خشا ہ حورکیں حندگا انت
چو دت بوزیں جہان ۲ آئی رضا انت

بچک ہپان پوشیت پھرما انت
دو دست سب و بچک ہ تھا انت
ہے جوانین پہیانی بتا انت

بر علقوان پھنعت روال
پیستوت ملام ہ سوج و حال
راست ہ و ترا گرت بے متیار
الله تھ متن پھم کئے
شیرجان کمیر ہ رحم کئے
ساح کدن اون آسان کئے
دہی مدام ان شات کئے
روچ اون شہ روچ ہ زیات کئے

اے حارہ دپ ۲ جمعہ۔

پخت

گوشیدہ: ملک جان ولہ شیرجان ستمبر ۱۹۵۶ء
گریں نام ہت کریما صاحبی حق
جهان ہ دست اتنت تھی پڑو ہ سک
اگہ کے لزارو کئے خراب انت
تجیت قرض و پاہر دخت کریاب انت
نہ گندیت نان و آدمیم سیاہ دلاب انت
پھس اے تاکہ بہت ہست زندگی ہ
لسوان انت منا شہ گندگی ہ
کھین ذکر و خدا ہ بندگی ہ

بروست بندگان
پس و رویکن پیش
زگ آخت امیران
قوت و کل گشاو و
کھیت صفت جہان
اے گپ منا ن سمجھیت
کے سر بینا ور آمکان
پاد و سر و کے بوشن
روشن انت کل جہان
چار جبر و کرامات

دورازیں پڑتا بندوتائیت
گورہ پار جنی قیمت و چنکس پیت
سینیں کہکران ہم ون دیت
جنین شاستہ و مرد لکھی انت
خٹک س دروگن و بونہ ہڑی انت
پھونگ مردم و "بامس جزوی تی انت
جنین لون پشت دلت مرد و رومانیت
غريب ان ننکین جوان اف لاطماعی
اڑے دروغ باز، کنکس بے سماںی

کھنث خراب وزیان
بورج: موڑ
۲: کیت زرھلوچون زردوک
در و شاپ جناں انت مثل لوک
بورج: ریل گاڑی
۳: پہناد و گون هستخت پھوک
بالا نشینیں زیات گشوک
بورج: ملیقون و ملیگراف
۴: قدرت کردار انت

۱۔ یک بدل۔ ۲۔ جاگاں۔ ۳۔ حکم۔ ناژشت۔ اردوہ سالم ک حق (کورڈکال)
اڑیں گل دھمن و، ہیبت اس کرور چوٹ
توار کنکس غریب ا شہرو مردوں موب ”
”حکم دار ملک ٹی اس س پر گی
کنه تیر تو پہ و کا لخوا اریس نی ”

محجارت

گوشیدہ: ملنگ جان ولد شیرجان ستمبر ۱۹۵۶ء

۱: قدرت کردار انت

۸: جیزے شہنشہ بیان
بودت خریدار ارزان
ہرگی ہے بیت آمان
لذت ہست ہاز جوان
بورج: واد

۹: کسانین کوٹے جوڑ انت
جہی استند پکھی ہر دیکھ بہات
کڑی و کمل اتنت زمزد پولات
بورج: دب

۱۰: گوڑے انت اگ دراج
غوبیت چو شیر ہ کنت توار
ہر جا بہیت مردے دوچار
پہ نشیتن ہ کن اعتبار
بورج: دب پلک تو پک

۱۱: قدرت کردار انت
پیدا شہ آڈگار انت
گورستانی بجل دیار انت
پک کوٹے بینت جاہ

قدرت ہجی بسیار انت
سرخند و بور سوار انت
دیمائی زور جتان انت
بورج: ہارو ہیر دپ کورہ آپ

۵: گنبدت پادشاہ زیب دار ہ
حساب ہ زیادہ فوج ہست مارا
گنبدت رو برو ہ زینا ہ سوارہ
طلسم ہ چیر کنت ہر کس دتا را
بورج: استار

۶: مرگ کہ ہاڑلی ہے زر
تالان کنت حمام ہے
خی نوج دارست لی لفکر
کنت مژل ہ وقار سر
بورج: روچ

۷: بکے کہ زیب دار انت
بمذکیا جہاں اے سوار انت
ہر لئے تار پہ تار انت
شہزادگ ہ گھار انت
بورج: ماہ

نیت سر و نک گمراہ
دریا بے چیر اُنی نپال
سیل و جتا بیت پوش
کیت کوہے سفید پوش
لڈت ی آ کنٹ نوش
ڈرسٹ گھار و خاموش
بوج: حلم

حرقان عشین په اے زوان ۲۔
سرپندت بنت ہش نادان

اے بے اندازہ بجل۔ ۲۔ نہان۔

پیدا و جول گرت إلہان
چار گلند و سُرکش نالان
عطر و زیاد و ریحان
ہر تیر سہ وزستان
سہر انت چو بارگہ و میان
بارے کہ لڈت ہش گران
نیست ہش شمار و پیان
آ روچ کہ پیت زیان
بوج: قبر

مگر خدا

